Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/1925**

af 14. september 2022

om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder)

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 265 af 12.10.2022, s. 1)

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 90024 af 10.1.2025, s. 1 (2022/1925)

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/1925

af 14. september 2022

om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder)

(EØS-relevant tekst)

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Formålet med denne forordning er at bidrage til et velfungerende indre marked ved at fastsætte harmoniserede regler, der sikrer alle virksomheder åbne og fair markeder med tilstedeværelse af gatekeepere i den digitale sektor i hele Unionen, til gavn for erhvervsbrugere og slutbrugere.

2. Denne forordning finder anvendelse på centrale platformstjenester, der udbydes eller tilbydes af gatekeepere til erhvervsbrugere, som er etableret i Unionen, eller slutbrugere, der er etableret eller befinder sig i Unionen, uanset gatekeepernes etableringssted eller hjemsted, og uanset hvilken ret der i øvrigt finder anvendelse på leveringen af tjenester.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på markeder, der vedrører:

a) elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2018/1972

b) elektroniske kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv (EU) 2018/1972, bortset fra sådanne tjenester, der vedrører nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

4. For så vidt angår interpersonelle kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv (EU) 2018/1972 berører denne forordning ikke de beføjelser og ansvarsområder, der er tillagt nationale tilsynsmyndigheder og andre kompetente myndigheder i medfør af nævnte direktivs artikel 61.

5. For at undgå fragmentering af det indre marked må medlemsstaterne ikke pålægge gatekeepere yderligere forpligtelser gennem love eller administrative foranstaltninger med henblik på at sikre åbne og fair markeder. Intet i denne forordning er til hinder for, at medlemsstaterne pålægger virksomheder, herunder virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, forpligtelser på områder, der falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, forudsat at de pågældende forpligtelser er forenelige med EU-retten og ikke følger af, at de relevante virksomheder har status som gatekeeper som omhandlet i denne forordning.

▼B

6. Denne forordning berører ikke anvendelsen af artikel 101 og 102 i TEUF. Den berører heller ikke:

a) nationale konkurrenceregler, der forbyder konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, samordnet praksis og misbrug af dominerende stilling

b) nationale konkurrenceregler, der forbyder andre former for ensidig adfærd, for så vidt som de anvendes på andre virksomheder end gatekeepere eller indebærer, at gatekeepere pålægges yderligere forpligtelser, og

c) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ([1]) og nationale regler om fusionskontrol.

7. De nationale myndigheder må ikke træffe afgørelser, der er i strid med en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning. Kommissionen og medlemsstaterne indgår i tæt samarbejde og koordinerer deres håndhævelsestiltag på grundlag af principperne i artikel 37 og 38.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »gatekeeper«: virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som er udpeget i henhold til artikel 3

2) »central platformstjeneste«: enhver af følgende:

   a) onlineformidlingstjenester

   b) onlinesøgemaskiner

   c) sociale onlinenetværkstjenester

   d) videodelingsplatformstjenester

   e) nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester

   f) styresystemer

   g) webbrowsere

   h) digitale assistenter

   i) cloudcomputingtjenester

   j) onlinereklametjenester, herunder reklamenetværk, reklamebørser og andre reklameformidlingstjenester, der udbydes af en virksomhed, som udbyder en af de centrale platformstjenester, som er anført i litra a)-i)

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1).

▼B

3) »informationssamfundstjeneste«: enhver tjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b), i direktiv (EU) 2015/1535

4) »den digitale sektor«: sektoren for produkter og tjenester, der udbydes ved hjælp af eller via informationssamfundstjenester

5) »onlineformidlingstjenester«: onlineformidlingstjenester som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2019/1150

6) »onlinesøgemaskine«: onlinesøgemaskine som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2019/1150

7) »social onlinenetværkstjeneste«: platform, der gør det muligt for slutbrugere at komme i forbindelse og kommunikere med hinanden, dele indhold og opdage andre brugere og andet indhold på tværs af flere enheder og navnlig via chats, indlæg, videoer og anbefalinger

8) »videodelingsplatformstjeneste«: videodelingsplatformstjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra aa), i direktiv 2010/13/EU

9) »nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste«: nummeruafhængig interpersonel kommunikationstjeneste som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv (EU) 2018/1972

10) »styresystem«: systemsoftware, der styrer hardwarens eller softwarens grundlæggende funktioner og gør det muligt for softwareapplikationer at køre på det

11) »webbrowser«: softwareapplikation, der gør det muligt for slutbrugere at få adgang til og interagere med webindhold hostet på servere, der er forbundet med netværk såsom internettet, herunder selvstændige webbrowsere samt webbrowsere, der er integreret eller indlejret i software eller lignende

12) »digital assistent«: software, som kan behandle anmodninger, opgaver eller spørgsmål, herunder sådanne, som er baseret på lydlige, visuelle eller skriftlige input, håndbevægelser eller bevægelser, og som på grundlag af disse anmodninger, opgaver eller spørgsmål giver adgang til andre tjenester eller kontrollerer tilsluttede fysiske enheder

13) »cloudcomputingtjenester«: cloud computing-tjeneste som defineret i artikel 4, nr. 19), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 ([1])

14) »softwareapplikationsbutikker«: type af onlineformidlingstjenester, der fokuserer på softwareapplikationer som det formidlede produkt eller den formidlede tjeneste

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1148 af 6. juli 2016 om foranstaltninger, der skal sikre et højt fælles sikkerhedsniveau for net- og informationssystemer i hele Unionen (EUT L 194 af 19.7.2016, s. 1).

▼B

15) »softwareapplikation«: ethvert digitalt produkt eller enhver digital tjeneste, der kører på et styresystem

16) »betalingstjeneste«: betalingstjeneste som defineret i artikel 4, nr. 3), i direktiv (EU) 2015/2366

17) »teknisk tjeneste, der understøtter betalingstjeneste«: tjeneste som omhandlet i artikel 3, litra j), i direktiv (EU) 2015/2366

18) »betalingssystem til køb i apps«: softwareapplikation, -tjeneste eller -brugergrænseflade, der letter køb af digitalt indhold eller digitale tjenester i en softwareapplikation, herunder indhold, abonnementer, funktioner eller funktionaliteter, samt betalinger for sådanne køb

19) »identifikationstjeneste«: type af tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester, og som muliggør enhver form for verifikation af slutbrugeres eller erhvervsbrugeres identitet, uanset hvilken teknologi der anvendes

20) »slutbruger«: enhver fysisk eller juridisk person, der anvender centrale platformstjenester på anden vis end som erhvervsbruger

21) »erhvervsbruger«: enhver fysisk eller juridisk person, der benytter centrale platformstjenester kommercielt eller professionelt med henblik på eller i forbindelse med udbud af varer eller tjenesteydelser til slutbrugere

22) »rangordning«: den relative tydelighed, som gives varer eller tjenesteydelser, der tilbydes via onlineformidlingstjenester, sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester eller digitale assistenter, i deres fremtræden, eller den relevans, som onlinesøgemaskiner giver søgeresultater, således som de præsenteres, opstilles eller kommunikeres af de virksomheder, der udbyder onlineformidlingstjenester, sociale onlinenetværkstjenester, videodelingsplatformstjenester, digitale assistenter eller onlinesøgemaskiner, uanset hvilke teknologiske midler der anvendes til en sådan præsentation, opstilling eller kommunikation, og uanset om der kun præsenteres eller formidles ét resultat

23) »søgeresultater«: enhver form for oplysninger i ethvert format, herunder tekst-, grafik- eller taleoutput eller andre output, der returneres som svar på og i forbindelse med en søgeforespørgsel, uanset om de returnerede oplysninger er et betalt eller et gratis resultat, et direkte svar eller et produkt, en tjeneste eller en oplysning, som tilbydes i forbindelse med de egentlige resultater eller vises sammen med eller er helt eller delvis indlejret i dem

24) »data«: enhver digital fremstilling af handlinger, faktiske forhold eller oplysninger og enhver samling af sådanne handlinger, faktiske forhold eller oplysninger, herunder i form af lyd-, billed- eller audiovisuelle optagelser

▼B

25) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679

26) »andre data end personoplysninger«: andre data end personoplysninger

27) »virksomhed«: enhed, som udøver økonomisk aktivitet, uanset dens retlige status og finansieringsmåde, herunder alle tilknyttede virksomheder eller forbundne virksomheder, der udgør en koncern gennem en andens direkte eller indirekte kontrol med en virksomhed

28) »kontrol«: muligheden for at udøve afgørende indflydelse på en virksomhed som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 139/2004

29) »interoperabilitet«: muligheden for at udveksle oplysninger og gensidigt anvende de oplysninger, der er blevet udvekslet, gennem grænseflader eller andre løsninger, således at alle hardware- eller softwareelementer i alle henseender fungerer efter deres hensigt sammen med anden hardware eller software og med brugerne

30) »omsætning«: en virksomheds provenu som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. 139/2004

31) »profilering«: profilering som defineret i artikel 4, nr. 4), i forordning (EU) 2016/679

32) »samtykke«: samtykke som defineret i artikel 4, nr. 11), i forordning (EU) 2016/679

33) »national ret«: en ret i en af medlemsstaterne som omhandlet i artikel 267 i TEUF.

KAPITEL II

GATEKEEPERE

Artikel 3

Udpegelse af gatekeepere

1. En virksomhed udpeges som gatekeeper, hvis:

a) den har en betydelig indvirkning på det indre marked

b) den udbyder en central platformstjeneste, der er en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugerne, og

c) den har en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter, eller det kan forventes, at den vil få en sådan stilling i nær fremtid.

2. En virksomhed anses for at opfylde de respektive krav i stk. 1:

a) for så vidt angår stk. 1, litra a), hvis den har en årlig omsætning i Unionen på mindst 7,5 mia. EUR i hvert af de seneste tre regnskabsår, eller hvis dens gennemsnitlige markedskapitalisering eller dens tilsvarende reelle markedsværdi beløb sig til mindst 75 mia. EUR i det seneste regnskabsår, og den udbyder den samme centrale platformstjeneste i mindst tre medlemsstater

▼B

b) for så vidt angår stk. 1, litra b), hvis den udbyder en central platformstjeneste, som i det seneste regnskabsår har mindst 45 millioner månedlige aktive slutbrugere, der er etableret eller beliggende i Unionen, og mindst 10 000 årlige aktive erhvervsbrugere, der er etableret i Unionen, identificeret og beregnet efter den metode og de indikatorer, der er fastsat i bilaget

c) for så vidt angår stk. 1, litra c), hvis tærsklerne i nærværende stykkes litra b) blev opfyldt i hvert af de seneste tre regnskabsår.

3. Hvis en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, opfylder alle tærsklerne i stk. 2, underretter den straks og under alle omstændigheder senest to måneder, efter at disse tærskler er opfyldt, Kommissionen herom og giver den de relevante oplysninger, der er anført i stk. 2. Underretningen skal indeholde de i stk. 2 omhandlede relevante oplysninger for hver af de af virksomhedens centrale platformstjenester, der opfylder tærsklerne i stk. 2, litra b). Når yderligere en central platformstjeneste, der udbydes af den virksomhed, som tidligere er blevet udpeget som gatekeeper, opfylder tærsklerne i stk. 2, litra b) og c), underretter den pågældende virksomhed Kommissionen herom senest to måneder, efter at nævnte tærskler er opfyldt.

Hvis den virksomhed, der udbyder den centrale platformstjeneste, undlader at underrette Kommissionen i henhold til dette stykkes første afsnit og undlader inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen i anmodningen om oplysninger i henhold til artikel 21, at fremlægge alle de relevante oplysninger, der kræves, for at Kommissionen kan udpege den pågældende virksomhed som gatekeeper i henhold til nærværende artikels stk. 4, har Kommissionen dog ret til at udpege denne virksomhed som gatekeeper på grundlag af de for Kommissionen foreliggende oplysninger.

Hvis den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, efterkommer anmodningen om oplysninger i henhold til dette stykkes andet afsnit, eller hvis oplysningerne gives efter udløbet af den i nævnte afsnit omhandlede frist, anvender Kommissionen proceduren i stk. 4.

4. Uden unødig forsinkelse og senest 45 arbejdsdage efter modtagelsen af de i stk. 3 omhandlede fuldstændige oplysninger udpeger Kommissionen en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, og som har opfyldt alle tærsklerne i stk. 2, som gatekeeper.

5. Den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, kan sammen med sin underretning fremlægge tilstrækkeligt underbyggede argumenter til at påvise, at den undtagelsesvis, selv om den opfylder alle tærsklerne i stk. 2, på grund af de omstændigheder, hvorunder den relevante centrale platformstjeneste fungerer, ikke opfylder kravene i stk. 1.

Hvis Kommissionen finder, at de argumenter, der i henhold til første afsnit er fremsat af den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, ikke er tilstrækkeligt underbyggede, fordi de ikke klart rejser tvivl om formodningerne i denne artikels stk. 2, kan den afvise de pågældende argumenter inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, uden at anvende proceduren i artikel 17, stk. 3.

▼B

Hvis den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, fremlægger sådanne tilstrækkeligt underbyggede argumenter, der klart rejser tvivl om formodningerne i denne artikels stk. 2, kan Kommissionen, uanset nærværende stykkes første afsnit, inden for den frist, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, indlede proceduren i artikel 17, stk. 3.

Hvis Kommissionen konkluderer, at den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, ikke har været i stand til at påvise, at de relevante centrale platformstjenester, som den udbyder, ikke opfylder kravene i denne artikels stk. 1, udpeger den pågældende virksomhed som gatekeeper efter proceduren i artikel 17, stk. 3.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at supplere denne forordning ved at præcisere metoden til at fastslå, om de kvantitative tærskler i nærværende artikels stk. 2 er opfyldt, og til regelmæssigt at tilpasse den pågældende metode til markedsudviklingen og den teknologiske udvikling, hvis det er nødvendigt.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at ændre denne forordning ved at ajourføre metoden og listen over indikatorer i bilaget.

8. Kommissionen udpeger efter proceduren i artikel 17 enhver virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, som gatekeeper, når den pågældende virksomhed opfylder hvert af kravene i nærværende artikels stk. 1, men ikke opfylder hver af tærsklerne i nærværende artikels stk. 2.

Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til nogle af eller alle følgende elementer, for så vidt de er relevante for den pågældende virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester:

a) den pågældende virksomheds størrelse, herunder omsætning og markedskapitalisering, aktiviteter og stilling

b) antallet af erhvervsbrugere, der anvender den centrale platformstjeneste for at nå ud til slutbrugerne, og antallet af slutbrugere

c) netværkseffekter og datadrevne fordele, navnlig i forbindelse med den pågældende virksomheds adgang til og indsamling af personoplysninger og andre data end personoplysninger eller analysekapacitet

d) eventuelle stordrifts- eller synergieffekter, som virksomheden drager fordel af, herunder med hensyn til data og, hvor det er relevant, med hensyn til dens aktiviteter uden for Unionen

e) fastlåsning af erhvervsbrugere eller slutbrugere, herunder skifteomkostninger og adfærdsrelaterede skævheder, der mindsker erhvervsbrugernes og slutbrugernes mulighed for at skifte eller multihome

f) en konglomeratlignende selskabsstruktur i eller vertikal integration af den pågældende virksomhed, f.eks. dens mulighed for at krydssubsidiere, kombinere data fra forskellige kilder eller udnytte sin stilling, eller

▼B

g) andre strukturelle erhvervs- eller tjenestekarakteristika.

Når Kommissionen foretager sin vurdering i henhold til dette stykke, tager den hensyn til den forventede udvikling vedrørende elementerne i andet afsnit, herunder eventuelle planlagte fusioner med deltagelse af en anden virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester eller andre tjenester i den digitale sektor eller muliggør indsamling af data.

Hvis en virksomhed, der udbyder en central platformstjeneste, som ikke opfylder de kvantitative tærskler i stk. 2, på en væsentlig måde undlader at efterkomme de undersøgelsesforanstaltninger, som Kommissionen har pålagt, og denne manglende overholdelse varer ved, efter at den pågældende virksomhed er blevet opfordret til overholdelse inden for en rimelig frist og til at fremsætte bemærkninger, kan Kommissionen udpege denne virksomhed som gatekeeper på grundlag af de for Kommissionen foreliggende faktiske oplysninger.

9. For hver virksomhed, der udpeges som gatekeeper i henhold til stk. 4 eller 8, anfører Kommissionen i udpegelsesafgørelsen de relevante centrale platformstjenester, der udbydes inden for den pågældende virksomhed, og som hver især er en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere, jf. stk. 1, litra b).

10. Gatekeeperen skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, senest seks måneder, efter at en central platformstjeneste er blevet anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til nærværende artikels stk. 9.

Artikel 4

Revision af gatekeeperes status

1. Kommissionen kan på anmodning eller på eget initiativ til enhver tid genoverveje, ændre eller ophæve en udpegelsesafgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 3, af en af følgende grunde:

a) der er sket væsentlige ændringer af de faktiske forhold, som lå til grund for udpegelsesafgørelsen

b) udpegelsesafgørelsen var baseret på ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger.

2. Kommissionen undersøger regelmæssigt og mindst hvert tredje år, om gatekeeperne fortsat opfylder kravene i artikel 3, stk. 1. Det skal i undersøgelsen også undersøges, om der er behov for at ændre gatekeepernes liste over de centrale platformstjenester, som hver især er en vigtig gateway for erhvervsbrugere til at nå ud til slutbrugere, jf. artikel 3, stk. 1, litra b). Undersøgelserne har ingen opsættende virkning på gatekeeperens forpligtelser.

Kommissionen undersøger også mindst en gang om året, om nye virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, opfylder disse krav.

Hvis Kommissionen på grundlag af undersøgelserne i henhold til første afsnit finder, at de faktiske forhold, som lå til grund for udpegelsen af virksomheder, der udbyder centrale platformstjenester, som gatekeepere, har ændret sig, vedtager den en afgørelse, der bekræfter, ændrer eller ophæver udpegelsesafgørelsen.

▼B

3. Kommissionen offentliggør og ajourfører en liste over gatekeepere og listen over de centrale platformstjenester, for hvilke de løbende skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i kapitel III.

KAPITEL III

GATEKEEPERES PRAKSIS, DER BEGRÆNSER DEN FRIE MARKEDSADGANG ELLER ER URIMELIG

Artikel 5

Forpligtelser for gatekeepere

1. Gatekeeperen skal overholde alle forpligtelser i denne artikel med hensyn til hver af sine centrale platformstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9.

2. Gatekeeperen må ikke gøre noget af følgende:

a) med henblik på at udbyde onlinereklametjenester behandle slutbrugeres personoplysninger ved hjælp af tjenester hos tredjeparter, der gør brug af gatekeeperens centrale platformstjenester

b) kombinere personoplysninger fra den relevante centrale platformstjeneste med personoplysninger fra eventuelle yderligere centrale platformstjenester eller fra eventuelle andre tjenester, der udbydes af gatekeeperen, eller med personoplysninger fra tredjepartstjenester

c) krydsanvende personoplysninger fra den relevante centrale platformstjeneste i andre tjenester, der udbydes separat af gatekeeperen, herunder andre centrale platformstjenester, og omvendt og

d) logge slutbrugere på andre tjenester hos gatekeeperen for at kombinere personoplysninger,

medmindre slutbrugeren er blevet præsenteret for det specifikke valg og har givet samtykke som omhandlet i artikel 4, nr. 11), og artikel 7 i forordning (EU) 2016/679.

Hvis slutbrugeren har afvist at give samtykke med henblik på første afsnit eller har trukket det tilbage, må gatekeeperen ikke gentage sin anmodning om samtykke til samme formål mere end én gang inden for en periode på et år.

Dette stykke berører ikke gatekeeperens mulighed for at påberåbe sig artikel 6, stk. 1, litra c), d) og e), i forordning (EU) 2016/679, hvis det er relevant.

3. Gatekeeperen må ikke forhindre erhvervsbrugere i at tilbyde de samme produkter eller tjenester til slutbrugere gennem tredjeparters onlineformidlingstjenester eller gennem deres egen direkte onlinesalgskanal til priser eller på betingelser, der er forskellige fra dem, der tilbydes gennem gatekeeperens onlineformidlingstjenester.

▼B

4. Gatekeeperen giver erhvervsbrugere mulighed for gratis at meddele og fremsætte tilbud, herunder på forskellige betingelser, til slutbrugere, de har erhvervet via dens centrale platformstjeneste eller ad andre kanaler, og for at indgå kontrakter med de pågældende slutbrugere, uanset om de til dette formål anvender gatekeeperens centrale platformstjenester.

5. Gatekeeperen giver slutbrugerne mulighed for via dens centrale platformstjenester at få adgang til og anvende indhold, abonnementer, funktioner eller andre elementer ved hjælp af en erhvervsbrugers softwareapplikation, herunder hvis de pågældende slutbrugere har erhvervet sådanne elementer fra den relevante erhvervsbruger uden brug af gatekeeperens centrale platformstjenester.

6. Gatekeeperen må ikke direkte eller indirekte forhindre eller begrænse erhvervsbrugere eller slutbrugere i at rejse eventuelle spørgsmål om gatekeeperens manglende overholdelse af den relevante EU-ret eller nationale ret for en hvilken som helst relevant offentlig myndighed, herunder nationale retter, vedrørende enhver praksis hos gatekeeperen. Dette berører ikke erhvervsbrugeres og gatekeeperes ret til i deres aftaler at fastsætte vilkår for brug af lovlige klagebehandlingsmekanismer.

7. Gatekeeperen må ikke kræve, at slutbrugere anvender, eller at erhvervsbrugere anvender, tilbyder eller interagerer med, en identifikationstjeneste, en webbrowsermotor eller en betalingstjeneste eller teknisk tjeneste, som understøtter levering af betalingstjenester, såsom betalingssystemer til køb i apps, hos den pågældende gatekeeper i forbindelse med tjenester, der udbydes af erhvervsbrugere, som anvender den pågældende gatekeepers centrale platformstjenester.

8. Gatekeeperen må ikke kræve, at erhvervsbrugere eller slutbrugere abonnerer på eller lader sig registrere hos yderligere centrale platformstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, eller som opfylder tærsklerne i artikel 3, stk. 2, litra b), som en betingelse for at kunne anvende, få adgang til, tilmelde sig eller registrere sig hos en af den pågældende gatekeepers centrale platformstjenester, der er anført i henhold til nævnte artikel.

9. Gatekeeperen giver på annoncørens anmodning hver annoncør, til hvem den leverer onlinereklametjenester, eller tredjeparter, der er godkendt af annoncører, for så vidt angår hver annonce, som annoncøren har indrykket, dagligt gratis oplysninger om:

a) den pris og de gebyrer, som den pågældende annoncør betaler, herunder eventuelle fradrag og tillæg, for hver af de relevante onlinereklametjenester, der udbydes af gatekeeperen

b) det vederlag, som udgiveren modtager, herunder eventuelle fradrag og tillæg, med forbehold af udgiverens samtykke, og

c) parametrene for beregning af de enkelte priser, gebyrer og vederlag.

▼B

I tilfælde af at en udgiver samtykker til udveksling af oplysninger om det modtagne vederlag, jf. første afsnit, litra b), giver gatekeeperen gratis hver annoncør oplysninger om det gennemsnitlige daglige vederlag, som den pågældende udgiver modtager, herunder eventuelle fradrag og tillæg, for de relevante annoncer.

10. Gatekeeperen giver på udgiverens anmodning hver udgiver, til hvem den leverer onlinereklametjenester, eller tredjeparter, der er godkendt af udgivere, for så vidt angår hver annonce, der vises i udgiverens fortegnelse, dagligt gratis oplysninger om:

a) det vederlag, som udgiveren modtager, og de gebyrer, som udgiveren betaler, herunder eventuelle fradrag og tillæg, for hver af de relevante onlinereklametjenester, der udbydes af gatekeeperen

b) den pris, som annoncøren betaler, herunder eventuelle fradrag og tillæg, med forbehold af annoncørens samtykke, og

c) parametrene for beregning af de enkelte priser og vederlag.

I tilfælde af at en annoncør ikke samtykker til udveksling af oplysninger, giver gatekeeperen gratis hver udgiver oplysninger om den gennemsnitlige daglige pris, som den pågældende annoncør betaler, herunder eventuelle fradrag og tillæg, for de relevante annoncer.

Artikel 6

Forpligtelser for gatekeepere, som kan blive yderligere præciseret i henhold til artikel 8

1. Gatekeeperen skal overholde alle forpligtelser i denne artikel med hensyn til hver af dens centrale platformstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9.

2. Gatekeeperen må ikke i konkurrence med erhvervsbrugere anvende eventuelle data, der ikke er offentligt tilgængelige, og som genereres eller stilles til rådighed af disse erhvervsbrugere i forbindelse med deres anvendelse af de relevante centrale platformstjenester eller af de tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for de relevante centrale platformstjenester, herunder data, der genereres eller stilles til rådighed af disse erhvervsbrugeres kunder.

Med henblik på første afsnit omfatter data, der ikke er offentligt tilgængelige, alle aggregerede og ikkeaggregerede data genereret af erhvervsbrugere, som kan udledes af eller indsamles gennem erhvervsbrugeres eller deres kunders kommercielle aktiviteter, herunder data om klik, søgning, visning og tale, på de relevante centrale platformstjenester eller på tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for gatekeeperens relevante centrale platformstjenester.

3. Gatekeeperen giver slutbrugerne mulighed for og gør det teknisk muligt for dem let at afinstallere softwareapplikationer på gatekeeperens styresystem, uden at dette berører den pågældende gatekeepers mulighed for at begrænse en sådan afinstallation i forbindelse med softwareapplikationer, der er nødvendige for styresystemets eller enhedens funktion, og som tredjeparter teknisk ikke kan tilbyde individuelt.

▼B

Gatekeeperen giver slutbrugerne mulighed for og gør det teknisk muligt for dem let at ændre standardindstillingerne for gatekeeperens styresystem, digitale assistent og webbrowser, som dirigerer eller styrer slutbrugerne til produkter eller tjenester, der udbydes af gatekeeperen. Dette omfatter en anmodning til slutbrugerne om, første gang de anvender en af gatekeeperens onlinesøgemaskiner, digitale assistenter eller webbrowsere, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, på en liste over de vigtigste tilgængelige tjenesteudbydere at vælge den onlinesøgemaskine, digitale assistent eller webbrowser, hvortil gatekeeperens styresystem som standard dirigerer eller styrer brugerne, og den onlinesøgemaskine, hvortil gatekeeperens digitale assistent og webbrowser som standard dirigerer eller styrer brugerne.

4. Gatekeeperen giver mulighed for og gør det teknisk muligt at installere og reelt anvende tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker, der anvender eller interagerer med dens styresystem, og gør det muligt at tilgå de pågældende softwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker ved hjælp af andre metoder end den pågældende gatekeepers relevante centrale platformstjenester. Gatekeeperen må, hvor det er relevant, ikke forhindre de downloadede tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikkerne i at anmode slutbrugerne om at vælge, hvorvidt de ønsker at gøre den pågældende downloadede tredjepartssoftwareapplikation eller softwareapplikationsbutikken til deres standardindstilling. Gatekeeperen gør det teknisk muligt for slutbrugere, der vælger at gøre den pågældende downloadede tredjepartssoftwareapplikation eller softwareapplikationsbutikken til deres standardindstilling, let at foretage denne ændring.

Gatekeeperen er ikke afskåret fra at træffe foranstaltninger til at sikre, at tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker ikke bringer integriteten af gatekeeperens hardware eller styresystem i fare, i det omfang de er strengt nødvendige og forholdsmæssige, forudsat at sådanne foranstaltninger er behørigt begrundet af gatekeeperen.

Gatekeeperen er desuden ikke afskåret fra at anvende foranstaltninger og andre indstillinger end standardindstillinger, der sætter slutbrugerne i stand til effektivt at beskytte sikkerheden i forbindelse med tredjepartssoftwareapplikationer eller softwareapplikationsbutikker, i det omfang de er strengt nødvendige og forholdsmæssige, forudsat at sådanne foranstaltninger og andre indstillinger end standardindstillinger er behørigt begrundet af gatekeeperen.

5. Gatekeeperen må ikke behandle rangordnings- og relaterede indekserings- og crawlingstjenester og -produkter, der tilbydes af gatekeeperen selv, mere gunstigt end tilsvarende tjenester eller produkter fra en tredjepart. Gatekeeperen anvender gennemsigtige, retfærdige og ikkediskriminerende betingelser for en sådan rangordning.

6. Gatekeeperen må ikke teknisk eller på anden vis begrænse slutbrugernes mulighed for at skifte mellem og abonnere på forskellige softwareapplikationer og -tjenester, der tilgås via gatekeeperens centrale platformstjenester, herunder med hensyn til slutbrugernes valg af internetadgangstjenester.

▼B

7. Gatekeeperen giver udbydere af tjenester og udbydere af hardware gratis effektiv interoperabilitet med og adgang med henblik på interoperabilitet til den samme hardware og de samme softwarefunktioner, der tilgås eller kontrolleres via styresystemet eller den digitale assistent anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, som er tilgængelige for tjenester eller hardware, der udbydes af gatekeeperen. Desuden giver gatekeeperen erhvervsbrugere og alternative udbydere af tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester, gratis effektiv interoperabilitet med og adgang med henblik på interoperabilitet til det samme styresystem, den samme hardware eller de samme softwarefunktioner, som er tilgængelige for eller anvendes af gatekeeperen ved udbud af sådanne tjenester, uanset om de pågældende funktioner er en del af styresystemet.

Gatekeeperen må ikke forhindres i at træffe strengt nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre, at interoperabiliteten ikke bringer integriteten af det styresystem, den digitale assistent, den hardware eller de softwarefunktioner, der stilles til rådighed af gatekeeperen, i fare, forudsat at sådanne foranstaltninger er behørigt begrundet af gatekeeperen.

8. Gatekeeperen giver på anmodning og gratis annoncører og udgivere samt tredjeparter, der er godkendt af annoncører og udgivere, adgang til gatekeeperens præstationsmåleværktøjer og de data, der er nødvendige for, at annoncører og udgivere kan foretage deres egen uafhængige verifikation af annoncefortegnelsen, herunder aggregerede og ikkeaggregerede data. Sådanne data stilles til rådighed på en måde, der giver annoncører og udgivere mulighed for at anvende deres egne verifikations- og måleværktøjer til at vurdere, hvordan de centrale platformstjenester, der udbydes af gatekeeperne, præsterer.

9. Gatekeeperen giver på anmodning og gratis slutbrugere og tredjeparter, der er godkendt af en slutbruger, effektiv portabilitet af data, der stilles til rådighed af slutbrugeren eller genereres gennem slutbrugerens aktivitet i forbindelse med brugen af den relevante centrale platformstjeneste, herunder ved gratis at stille værktøjer til rådighed for at lette en effektiv udøvelse af en sådan dataportabilitet og ved at give løbende adgang i realtid til sådanne data.

10. Gatekeeperen giver på anmodning og gratis erhvervsbrugere og tredjeparter, der er godkendt af en erhvervsbruger, effektiv, kvalitetspræget og løbende adgang i realtid til og mulighed for anvendelse af aggregerede og ikkeaggregerede data, herunder personoplysninger, som stilles til rådighed eller genereres i forbindelse med anvendelsen af de relevante centrale platformstjenester eller tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for de relevante centrale platformstjenester, af de erhvervsbrugere og slutbrugere, der beskæftiger sig med de produkter eller tjenester, som udbydes af disse erhvervsbrugere. For så vidt angår personoplysninger skal gatekeeperen kun give mulighed for sådan adgang til og anvendelse af personoplysninger, hvis oplysningerne er direkte forbundet med slutbrugerens anvendelse af de produkter eller tjenester, der tilbydes af den relevante erhvervsbruger gennem den relevante centrale platformstjeneste, og når slutbrugeren vælger en sådan deling ved at give samtykke.

▼B

11. Gatekeeperen giver på anmodning tredjepartsvirksomheder, der udbyder onlinesøgemaskiner, adgang på fair, rimelige og ikkediskriminerende vilkår til data om rangordning, forespørgsel, klik og visning i forbindelse med gratis og betalt søgning genereret af slutbrugere på dens onlinesøgemaskiner. Alle sådanne data om forespørgsel, klik og visning, der udgør personoplysninger, anonymiseres.

12. Gatekeeperen anvender retfærdige, rimelige og ikkediskriminerende generelle betingelser for adgang for erhvervsbrugere til sine softwareapplikationsbutikker, onlinesøgemaskiner og sociale onlinenetværkstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9.

Med henblik herpå offentliggør gatekeeperen generelle adgangsbetingelser, herunder en alternativ tvistbilæggelsesmekanisme.

Kommissionen vurderer, om de offentliggjorte generelle adgangsbetingelser overholder nærværende stykke.

13. Gatekeeperen må ikke have generelle betingelser for opsigelse af leveringen af en central platformstjeneste, der er uforholdsmæssige. Gatekeeperen sikrer, at betingelserne for opsigelse kan udøves uden unødige hindringer.

Artikel 7

Gatekeeperes forpligtelse vedrørende interoperabilitet mellem nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester

1. Hvis en gatekeeper udbyder nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, gør den de grundlæggende funktionaliteter i sine nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester interoperable med de nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester hos en anden udbyder, der tilbyder eller agter at tilbyde sådanne tjenester i Unionen, ved på anmodning og gratis at tilvejebringe de nødvendige tekniske grænseflader eller lignende løsninger, der fremmer interoperabilitet.

2. Gatekeeperen gør mindst følgende grundlæggende funktionaliteter, jf. stk. 1, interoperable, hvis gatekeeperen selv udbyder de pågældende funktionaliteter til sine egne slutbrugere:

a) efter anførelsen i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9:

   i) end-to-end-tekstbeskeder mellem to individuelle slutbrugere

   ii) deling af billeder, talemeddelelser, videoer og andre vedhæftede filer i forbindelse med end-to-end-kommunikation mellem to individuelle slutbrugere

▼B

b) inden for to år efter udpegelsen:

i) end-to-end-tekstbeskeder inden for grupper af individuelle slutbrugere

ii) deling af billeder, talemeddelelser, videoer og andre vedhæftede filer i forbindelse med end-to-end-kommunikation mellem en gruppechat og en individuel slutbruger

c) inden for fire år efter udpegelsen:

i) end-to-end-taleopkald mellem to individuelle slutbrugere

ii) end-to-end-videoopkald mellem to individuelle slutbrugere

iii) end-to-end-taleopkald mellem en gruppechat og en individuel slutbruger

iv) end-to-end-videoopkald mellem en gruppechat og en individuel slutbruger.

3. Det sikkerhedsniveau, herunder i givet fald end-to-end-kryptering, som gatekeeperen tilvejebringer for sine egne slutbrugere, opretholdes på tværs af de interoperable tjenester.

4. Gatekeeperen offentliggør et standardtilbud, der fastsætter de tekniske detaljer og de generelle vilkår og betingelser for interoperabilitet med dens nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, herunder de nødvendige detaljer om sikkerhedsniveau og end-to-end-kryptering. Gatekeeperen offentliggør det pågældende standardtilbud inden for den periode, der er fastsat i artikel 3, stk. 10, og ajourfører det om nødvendigt.

5. Efter offentliggørelsen af standardtilbuddet i henhold til stk. 4 kan enhver udbyder af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der tilbyder eller agter at tilbyde sådanne tjenester i Unionen, anmode om interoperabilitet med de nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der udbydes af gatekeeperen. En sådan anmodning kan omfatte nogle af eller alle de grundlæggende funktionaliteter, der er anført i stk. 2. Gatekeeperen efterkommer enhver rimelig anmodning om interoperabilitet inden for tre måneder efter modtagelsen af anmodningen ved at gøre de grundlæggende funktionaliteter, der blev anmodet om, operationelle.

6. Kommissionen kan på gatekeeperens begrundede anmodning undtagelsesvis forlænge fristen for efterkommelse i henhold til stk. 2 eller 5, hvis gatekeeperen påviser, at dette er nødvendigt for at sikre effektiv interoperabilitet og for at opretholde det nødvendige sikkerhedsniveau, herunder i givet fald end-to-end-kryptering.

7. Slutbrugerne af de nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester hos gatekeeperen og hos den anmodende udbyder af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester bestemmer selv, om de vil gøre brug af de interoperable grundlæggende funktionaliteter, der kan udbydes af gatekeeperen i henhold til stk. 1.

▼B

8. Gatekeeperen indsamler og udveksler med den udbyder af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der foretager en anmodning om interoperabilitet, kun de af slutbrugernes personoplysninger, der er strengt nødvendige for at tilvejebringe effektiv interoperabilitet. Enhver sådan indsamling og udveksling af slutbrugernes personoplysninger skal fuldt ud overholde forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF.

9. Gatekeeperen er ikke forhindret i at træffe foranstaltninger til at sikre, at tredjepartsudbydere af nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, der anmoder om interoperabilitet, ikke bringer integriteten, sikkerheden og privatlivets fred i forbindelse med dens tjenester i fare, forudsat at sådanne foranstaltninger er strengt nødvendige og forholdsmæssige og behørigt begrundet af gatekeeperen.

Artikel 8

Overholdelse af forpligtelser for gatekeepere

1. Gatekeeperen skal sikre og påvise, at de forpligtelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 5, 6 og 7, er overholdt. De foranstaltninger, der gennemføres af gatekeeperen for at sikre opfyldelse af de nævnte artikler, skal være effektive med hensyn til at nå målene for denne forordning og for den relevante forpligtelse. Gatekeeperen sikrer, at gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger er i overensstemmelse med den relevante ret, navnlig forordning (EU) 2016/679, direktiv 2002/58/EF og lovgivningen om cybersikkerhed, forbrugerbeskyttelse og produktsikkerhed, samt med tilgængelighedskravene.

2. Kommissionen kan på eget initiativ eller på en gatekeepers anmodning i henhold til denne artikels stk. 3 indlede en procedure i henhold til artikel 20.

Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt, der specificerer de foranstaltninger, som den pågældende gatekeeper skal gennemføre for effektivt at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i artikel 6 og 7. Denne gennemførelsesretsakt vedtages senest seks måneder efter indledningen af proceduren i henhold til artikel 20 efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

Ved indledning af proceduren på eget initiativ i forbindelse med omgåelse i henhold til artikel 13 kan sådanne foranstaltninger vedrøre de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7.

3. En gatekeeper kan anmode Kommissionen om at indlede en proces for at afgøre, om de foranstaltninger, som den pågældende gatekeeper har til hensigt at gennemføre eller har gennemført for at sikre, at artikel 6 og 7 overholdes, er effektive med hensyn til at nå målet for den relevante forpligtelse under gatekeeperens specifikke omstændigheder. Kommissionen har skønsbeføjelse til at beslutte, om den vil indlede en sådan proces, idet den overholder principperne om ligebehandling, proportionalitet og god forvaltningsskik.

I anmodningen giver gatekeeperen en begrundet redegørelse for de foranstaltninger, som den har til hensigt at gennemføre eller har gennemført. Gatekeeperen vedlægger desuden en ikkefortrolig udgave af sin begrundede redegørelse, der kan deles med tredjeparter i henhold til stk. 6.

4. Denne artikels stk. 2 og 3 berører ikke Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 29, 30 og 31.

▼B

5. Med henblik på vedtagelse af afgørelsen i henhold til stk. 2 meddeler Kommissionen sine foreløbige konklusioner til gatekeeperen senest tre måneder efter indledningen af proceduren i henhold til artikel 20. I de foreløbige konklusioner redegør Kommissionen for de foranstaltninger, som den overvejer at træffe, eller som den finder, at den pågældende gatekeeper bør træffe for at følge effektivt op på de foreløbige konklusioner.

6. For reelt at gøre det muligt for interesserede tredjeparter at fremsætte bemærkninger offentliggør Kommissionen, når den meddeler sine foreløbige konklusioner til gatekeeperen i henhold til stk. 5 eller snarest muligt derefter, et ikkefortroligt resumé af sagen og de foranstaltninger, som den overvejer at træffe, eller som den finder, at den pågældende gatekeeper bør træffe. Kommissionen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken sådanne bemærkninger skal fremsættes.

7. I forbindelse med præciseringen af foranstaltningerne i henhold til stk. 2 sikrer Kommissionen, at foranstaltningerne er effektive med hensyn til at nå målene for denne forordning og for den relevante forpligtelse og står i et rimeligt forhold til gatekeeperens og den relevante tjenestes specifikke omstændigheder.

8. Med henblik på at præcisere forpligtelserne i henhold til artikel 6, stk. 11 og 12, vurderer Kommissionen også, om de påtænkte eller gennemførte foranstaltninger sikrer, at der ikke længere er nogen ubalance mellem erhvervsbrugeres rettigheder og forpligtelser, og at foranstaltningerne ikke i sig selv giver gatekeeperen en uforholdsmæssig fordel i forhold til den tjeneste, som gatekeeperen udbyder til erhvervsbrugere.

9. For så vidt angår procedurerne i henhold til stk. 2 kan Kommissionen på anmodning eller på eget initiativ beslutte at genåbne dem, hvis:

a) der er sket væsentlige ændringer af de faktiske forhold, som lå til grund for afgørelsen, eller

b) afgørelsen var baseret på ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger, eller

c) foranstaltningerne som specificeret i afgørelsen ikke er effektive.

Artikel 9

Suspension

1. Hvis gatekeeperen i en begrundet anmodning påviser, at opfyldelse af en specifik forpligtelse, der er fastsat i artikel 5, 6 eller 7, for en central platformstjeneste, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, på grund af ganske særlige omstændigheder, som ligger uden for gatekeeperens kontrol, vil bringe den økonomiske levedygtighed af dens virksomhed i Unionen i fare, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der indeholder dens afgørelse om undtagelsesvis helt eller delvist at suspendere den specifikke forpligtelse, der er omhandlet i den pågældende begrundede anmodning, (»afgørelsen om suspension«). I denne gennemførelsesretsakt begrunder Kommissionen sin afgørelse om suspension ved at anføre de ganske særlige omstændigheder, der berettiger suspensionen. Denne gennemførelsesretsakt begrænses, så den kun gælder i det omfang og så længe, det er nødvendigt for at imødegå en sådan trussel mod gatekeeperens levedygtighed. Kommissionen sigter mod at vedtage denne gennemførelsesretsakt straks og senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig, begrundet anmodning. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

▼B

2. Hvis suspension indrømmes i henhold til stk. 1, tager Kommissionen sin afgørelse om suspension op til fornyet overvejelse hvert år, medmindre der i afgørelsen er angivet et kortere mellemrum. Efter en sådan fornyet overvejelse ophæver Kommissionen enten helt eller delvist suspensionen eller bestemmer, at betingelserne i stk. 1 fortsat er opfyldt.

3. I hastetilfælde kan Kommissionen på en gatekeepers begrundede anmodning midlertidigt suspendere anvendelsen af en specifik forpligtelse som omhandlet i stk. 1 på en eller flere individuelle centrale platformstjenester allerede forud for afgørelsen i henhold til nævnte stykke. En sådan anmodning kan fremsættes og efterkommes når som helst i afventning af Kommissionens vurdering i henhold til stk. 1.

4. Ved vurderingen af anmodningen omhandlet i stk. 1 og 3 tager Kommissionen navnlig hensyn til, hvilken indvirkning overholdelse af den specifikke forpligtelse vil have på den økonomiske levedygtighed af gatekeeperens virksomhed i Unionen samt på tredjeparter, navnlig SMV'er og forbrugere. Suspensionen kan gøres betinget af betingelser og forpligtelser, som fastsættes af Kommissionen for at sikre en rimelig balance mellem disse interesser og målene for denne forordning.

Artikel 10

Fritagelse begrundet i hensynet til folkesundheden og den offentlige sikkerhed

1. Kommissionen kan efter en begrundet anmodning fra en gatekeeper eller på eget initiativ vedtage en gennemførelsesretsakt, der redegør for dens afgørelse om helt eller delvis at fritage den pågældende gatekeeper fra en specifik forpligtelse i artikel 5, 6 eller 7 i forbindelse med en central platformstjeneste, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, hvis en sådan fritagelse er berettiget af de grunde, der er anført i nærværende artikels stk. 3 (»afgørelsen om fritagelse«). Kommissionen vedtager afgørelsen om fritagelse inden for tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig, begrundet anmodning og afgiver en begrundet erklæring med en forklaring af grundene til fritagelsen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

2. Hvis der indrømmes en fritagelse i henhold til stk. 1, tager Kommissionen sin afgørelse om fritagelse op til fornyet overvejelse, hvis grunden til fritagelsen ikke længere foreligger, eller mindst en gang om året. Efter en sådan fornyet overvejelse ophæver Kommissionen enten helt eller delvist fritagelsen eller bestemmer, at betingelserne i stk. 1 fortsat er opfyldt.

3. En fritagelse i henhold til stk. 1 kan kun indrømmes med begrundelse i hensynet til folkesundheden eller den offentlige sikkerhed.

4. I hastetilfælde kan Kommissionen efter en begrundet anmodning fra en gatekeeper eller på eget initiativ midlertidigt suspendere anvendelsen af en specifik forpligtelse som omhandlet i stk. 1 på en eller flere individuelle centrale platformstjenester allerede inden afgørelsen i henhold til nævnte stykke. En sådan anmodning kan fremsættes og efterkommes når som helst i afventning af Kommissionens vurdering i henhold til stk. 1.

▼B

5. Ved vurderingen af anmodningen omhandlet i stk. 1 og 4 tager Kommissionen navnlig hensyn til konsekvenserne af overholdelse af den specifikke forpligtelse for de i stk. 3 omhandlede grunde samt virkningerne for den berørte gatekeeper og for tredjeparter. Kommissionen kan gøre suspensionen betinget af betingelser og forpligtelser for at sikre en rimelig balance mellem de mål, der forfølges med begrundelsen i stk. 3, og målene i denne forordning.

Artikel 11

Rapportering

1. Senest seks måneder efter sin udpegelse i henhold til artikel 3 og i overensstemmelse med artikel 3, stk. 10, forelægger gatekeeperen Kommissionen en rapport, der på en detaljeret og gennemsigtig måde beskriver de foranstaltninger, den har gennemført for at sikre overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7.

2. Inden for den frist, der er omhandlet i stk. 1, offentliggør og forelægger gatekeeperen et ikkefortroligt resumé af den pågældende rapport for Kommissionen.

Gatekeeperen ajourfører rapporten og det ikkefortrolige resumé mindst en gang om året.

Kommissionen indsætter et link til det ikkefortrolige resumé på sit websted.

Artikel 12

Ajourføringsforpligtelser for gatekeepere

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at supplere denne forordning for så vidt angår de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6. Disse delegerede retsakter skal baseres på en markedsundersøgelse i henhold til artikel 19, som har konstateret, at der er behov for at holde disse forpligtelser ajour for at imødegå praksis, som begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, eller som er urimelige på samme måde som den praksis, der er omfattet af de i artikel 5 og 6 fastsatte forpligtelser.

2. Anvendelsesområdet for en delegeret retsakt vedtaget i henhold til stk. 1 skal være begrænset til:

a) udvidelse af en forpligtelse, der kun gælder for visse centrale platformstjenester, til andre centrale platformstjenester, der er anført i artikel 2, nr. 2)

b) udvidelse af en forpligtelse, der er til fordel for visse erhvervsbrugere eller slutbrugere, så den gavner andre erhvervsbrugere eller slutbrugere

c) præcisering af, hvordan de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, skal opfyldes af gatekeeperne for at sikre effektiv overholdelse af disse forpligtelser

d) udvidelse af en forpligtelse, der kun gælder for visse tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester, til andre tjenester, der udbydes sammen med eller til støtte for centrale platformstjenester

▼B

e) udvidelse af en forpligtelse, der kun gælder for visse typer data, til også at gælde for andre typer data

f) tilføjelse af yderligere betingelser, hvis en forpligtelse opstiller visse betingelser for en gatekeepers adfærd, eller

g) anvendelse af en forpligtelse, der regulerer forholdet mellem en række af gatekeeperens centrale platformstjenester, på forholdet mellem en central platformstjeneste og andre af gatekeeperens tjenester.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at ændre denne forordning for så vidt angår den liste over grundlæggende funktionaliteter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, ved at tilføje eller fjerne funktionaliteter i nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester.

Disse delegerede retsakter skal baseres på en markedsundersøgelse i henhold til artikel 19, som har konstateret, at der er behov for at holde disse forpligtelser ajour for at imødegå praksis, som begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, eller som er urimelige på samme måde som den praksis, der er omfattet af de i artikel 7 fastsatte forpligtelser.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at supplere denne forordning for så vidt angår forpligtelserne i artikel 7 ved at præcisere, hvordan disse forpligtelser skal opfyldes for at sikre effektiv overholdelse af disse forpligtelser. Disse delegerede retsakter skal baseres på en markedsundersøgelse i henhold til artikel 19, som har konstateret, at der er behov for at holde disse forpligtelser ajour for at imødegå praksis, som begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, eller som er urimelige på samme måde som den praksis, der er omfattet af de i artikel 7 fastsatte forpligtelser.

5. En praksis som omhandlet i stk. 1, 3 og 4 anses for at begrænse den frie markedsadgang for centrale platformstjenester eller være urimelig, hvis:

a) den pågældende praksis udøves af gatekeepere og kan hindre innovation og begrænse valgmulighederne for erhvervsbrugere og slutbrugere, fordi den:

   i) varigt påvirker eller risikerer varigt at påvirke den frie markedsadgang for en central platformstjeneste eller andre tjenester i den digitale sektor som følge af skabelsen eller styrkelsen af adgangsbarrierer for andre virksomheder af barrierer for ekspansion for udbydere af en central platformstjeneste eller andre tjenester i den digitale sektor, eller

   ii) forhindrer andre operatører i at have samme adgang som gatekeeperen til vigtigt input, eller

b) der er en ubalance mellem erhvervsbrugeres rettigheder og forpligtelser, og gatekeeperen opnår en fordel af erhvervsbrugerne, der ikke står i rimeligt forhold til den tjeneste, som den pågældende gatekeeper udbyder til disse erhvervsbrugere.

▼B

Artikel 13

Modvirkning af omgåelse

1. En virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, må ikke segmentere, opdele, underopdele, fragmentere eller opsplitte disse tjenester ved hjælp af midler af kontraktmæssig, kommerciel, teknisk eller enhver anden art for at omgå de kvantitative tærskler i artikel 3, stk. 2. Ingen sådan virksomhedspraksis er til hinder for, at Kommissionen udpeger virksomheden som gatekeeper i henhold til artikel 3, stk. 4.

2. Kommissionen kan, når den formoder, at en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, udøver en praksis som omhandlet i stk. 1, af en sådan virksomhed kræve alle oplysninger, som den finder nødvendige for at afgøre, om den pågældende virksomhed har udøvet en sådan praksis.

3. Gatekeeperen sikrer, at forpligtelserne i artikel 5, 6 og 7 overholdes fuldt ud og effektivt.

4. Gatekeeperen må ikke udvise nogen adfærd, der underminerer effektiv overholdelse af forpligtelserne i artikel 5, 6 og 7, uanset om denne adfærd er af kontraktmæssig, kommerciel eller teknisk art eller af enhver anden art eller består i anvendelse af adfærdsmæssige teknikker eller grænsefladedesign.

5. Såfremt der kræves samtykke til indsamling, behandling, krydsanvendelse og deling af personoplysninger for at sikre overholdelse af denne forordning, tager en gatekeeper de nødvendige skridt enten til at sætte erhvervsbrugere i stand til direkte at indhente det krævede samtykke til behandlingen, hvis dette samtykke kræves i henhold til forordning (EU) 2016/679 eller direktiv 2002/58/EF, eller til på anden vis at overholde Unionens regler og principper om databeskyttelse og privatlivets fred, herunder ved at give erhvervsbrugere adgang til behørigt anonymiserede data, hvis det er relevant. Gatekeeperen må ikke gøre erhvervsbrugerens indhentning af dette samtykke mere byrdefuld end for sine egne tjenester.

6. Gatekeeperen må ikke forringe betingelserne for eller kvaliteten af nogen af de centrale platformstjenester, der udbydes til erhvervsbrugere eller slutbrugere, som benytter sig af de rettigheder eller valgmuligheder, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, eller gøre udøvelsen af disse rettigheder eller valgmuligheder urimeligt vanskelig, herunder ved at tilbyde slutbrugeren valgmuligheder på en ikkeneutral måde eller undergrave slutbrugeres eller erhvervsbrugeres autonomi, beslutningstagning eller frie valg som via den måde, hvorpå en brugergrænseflade eller dele heraf er struktureret, udformet, fungerer eller betjenes.

7. Hvis gatekeeperen omgår eller forsøger at omgå nogen af forpligtelserne i artikel 5, 6 eller 7 på en måde, der er beskrevet i nærværende artikels stk. 4, 5 og 6, kan Kommissionen indlede en procedure i henhold til artikel 20 og vedtage en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 8, stk. 2, for at præcisere, hvilke foranstaltninger gatekeeperen skal gennemføre.

▼C1

8. Denne artikels stk. 7 berører ikke Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 29, 30 og 31.

▼B

Artikel 14

Forpligtelse til at underrette om fusioner

1. En gatekeeper underretter Kommissionen om enhver påtænkt fusion som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004, hvis de fusionerende enheder eller målet for fusionen udbyder centrale platformstjenester eller andre tjenester i den digitale sektor eller muliggør indsamling af data, uanset om den er anmeldelsespligtig til Kommissionen i henhold til nævnte forordning eller til en kompetent national konkurrencemyndighed i henhold til nationale fusionsregler.

En gatekeeper underretter Kommissionen om en sådan fusion, før den gennemføres, og efter fusionsaftalen er indgået, overtagelsestilbuddet offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet.

2. Gatekeeperens underretning i henhold til stk. 1 skal som minimum indeholde en beskrivelse af de virksomheder, der er berørt af fusionen, deres årlige omsætning i Unionen og på verdensplan, deres aktivitetsområder, herunder aktiviteter med direkte tilknytning til fusionen, og aftalens transaktionsværdi eller et skøn herover sammen med et resumé af fusionen, herunder dens art og begrundelse, og en liste over de medlemsstater, der er berørt af fusionen.

Gatekeeperens underretning skal også for eventuelle relevante central platformstjenester angive henholdsvis den årlige omsætning i Unionen, antallet af årlige aktive erhvervsbrugere og antallet af månedlige aktive slutbrugere.

3. Hvis yderligere centrale platformstjenester efter en fusion som omhandlet i denne artikels stk. 1 hver for sig opfylder tærsklerne i artikel 3, stk. 2, litra b), underretter den berørte gatekeeper Kommissionen herom senest to måneder efter gennemførelsen af fusionen og giver Kommissionen de i artikel 3, stk. 2, omhandlede oplysninger.

4. Kommissionen underretter medlemsstaternes kompetente myndigheder om enhver oplysning, der modtages i henhold til stk. 1, og offentliggør årligt listen over de erhvervelser, som gatekeepere har underrettet den om i henhold til nævnte stykke.

Kommissionen tager hensyn til virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder beskyttes.

5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan anvende de oplysninger, de modtager i henhold til denne artikels stk. 1, til at anmode Kommissionen om at behandle fusionen i henhold til artikel 22 i forordning (EF) nr. 139/2004.

Artikel 15

Forpligtelse til revision

1. Senest seks måneder efter sin udpegelse i henhold til artikel 3 forelægger en gatekeeper Kommissionen en uafhængigt revideret beskrivelse af eventuelle teknikker til profilering af forbrugere, som gatekeeperen anvender på eller på tværs af de af dens centrale platformstjenester, der er anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9. Kommissionen fremsender den pågældende reviderede beskrivelse til Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

▼B

2. Kommissionen kan vedtage en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 46, stk. 1, litra g), for at udvikle metodologien og proceduren for revisionen.

3. Gatekeeperen offentliggør en oversigt over den reviderede beskrivelse, der er omhandlet i stk. 1. I den forbindelse er gatekeeperen berettiget til at tage hensyn til behovet for at beskytte sine forretningshemmeligheder. Gatekeeperen ajourfører beskrivelsen og oversigten mindst en gang om året.

KAPITEL IV

MARKEDSUNDERSØGELSE

Artikel 16

Indledning af en markedsundersøgelse

1. Når Kommissionen har til hensigt at gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på eventuel vedtagelse af afgørelser i henhold til artikel 17, 18 og 19, vedtager den en afgørelse om at indlede en markedsundersøgelse.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen udøve sine undersøgelsesbeføjelser i henhold til denne forordning, inden den indleder en markedsundersøgelse i henhold til nævnte stykke.

3. Den i stk. 1 omhandlede afgørelse skal præcisere:

a) datoen for indledningen af markedsundersøgelsen

b) beskrivelse af det spørgsmål, som markedsundersøgelsen vedrører

c) formålet med markedsundersøgelsen.

4. Kommissionen kan genoptage en markedsundersøgelse, som den har afsluttet, hvis:

a) der er sket væsentlige ændringer af de faktiske forhold, som lå til grund for en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 17, 18 eller 19, eller

b) afgørelsen vedtaget i henhold til artikel 17, 18 eller 19 var baseret på ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger.

5. Kommissionen kan bede en eller flere nationale kompetente myndigheder om at bistå den i markedsundersøgelsen.

Artikel 17

Markedsundersøgelse med henblik på udpegelse af gatekeepere

1. Kommissionen kan gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på at undersøge, om en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, bør udpeges som gatekeeper i henhold til artikel 3, stk. 8, eller med henblik på at identificere, hvilke centrale platformstjenester der skal anføres i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9. Kommissionen bestræber sig på at afslutte markedsundersøgelsen senest 12 måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a). For at afslutte markedsundersøgelsen vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt, der redegør for afgørelsen. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

▼B

2. I forbindelse med en markedsundersøgelse i henhold til denne artikels stk. 1 bestræber Kommissionen sig på at meddele sine foreløbige konklusioner til den pågældende virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, senest seks måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a). I de foreløbige konklusioner redegør Kommissionen for, om den finder det hensigtsmæssigt, at den pågældende virksomhed midlertidigt udpeges som gatekeeper i henhold til artikel 3, stk. 8, og at de relevante centrale platformstjenester anføres i henhold til artikel 3, stk. 9.

3. Hvis den virksomhed, der udbyder centrale platformtjenester, opfylder tærsklerne i artikel 3, stk. 2, men i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, har fremsat tilstrækkeligt underbyggede argumenter, der klart har rejst tvivl om formodningen i artikel 3, stk. 2, bestræber Kommissionen sig på at afslutte markedsundersøgelsen senest fem måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a).

I så fald bestræber Kommissionen sig på at meddele de foreløbige konklusioner i henhold til nærværende artikels stk. 2 til den pågældende virksomhed senest tre måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a).

4. Når Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 8, udpeger en virksomhed, der udbyder centrale platformtjenester, og som endnu ikke har en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter, men forventeligt vil få en sådan stilling i nær fremtid, som gatekeeper, kan den erklære, at kun en eller flere af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 3-6, og artikel 6, stk. 4, 7, 9, 10 og 13, skal finde anvendelse på den pågældende gatekeeper som nærmere angivet i udpegelsesafgørelsen. Kommissionen erklærer kun de forpligtelser anvendelige, der er hensigtsmæssige og nødvendige for at forhindre, at den pågældende gatekeeper ved hjælp af urimelige midler opnår en grundfæstet og varig stilling i sine aktiviteter. Kommissionen tager en sådan udpegelse op til fornyet overvejelse efter proceduren i artikel 4.

Artikel 18

Markedsundersøgelse af systematisk manglende overholdelse

1. Kommissionen kan gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på at undersøge, om en gatekeeper har udøvet systematisk manglende overholdelse. Kommissionen afslutter markedsundersøgelsen senest 12 måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a). Hvis markedsundersøgelsen viser, at en gatekeeper systematisk har tilsidesat en eller flere af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 eller 7, og har fastholdt, styrket eller udvidet sin gatekeeperposition med hensyn til de krav, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, som pålægger en sådan gatekeeper enhver adfærdsregulerende eller strukturel afhjælpende foranstaltning, der er forholdsmæssig og nødvendig for at sikre effektiv overholdelse af denne forordning. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

▼B

2. Den afhjælpende foranstaltning pålagt i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 kan, i det omfang en sådan afhjælpende foranstaltning er forholdsmæssig og nødvendig for at opretholde eller genoprette rimelighed og fri markedsadgang som påvirket af den systematiske manglende overholdelse, i en begrænset periode omfatte et forbud mod, at gatekeeperen indgår i en fusion som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 139/2004 vedrørende de centrale platformstjenester eller andre tjenester, der udbydes i den digitale sektor eller muliggør indsamling af data, der påvirkes af den systematiske manglende overholdelse.

3. En gatekeeper anses for at have udøvet systematisk manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, hvis Kommissionen har udstedt mindst tre afgørelser om manglende overholdelse i henhold til artikel 29 over for en gatekeeper i forbindelse med en af dennes centrale platformstjenester inden for en periode på otte år forud for vedtagelsen af afgørelsen om at indlede en markedsundersøgelse med henblik på eventuel vedtagelse af en afgørelse i henhold til nærværende artikel.

4. Kommissionen meddeler sine foreløbige konklusioner til den pågældende gatekeeper senest seks måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a). Kommissionen redegør i sine foreløbige konklusioner for, om den foreløbigt finder, at betingelserne i nærværende artikels stk. 1 er opfyldt, og hvilke afhjælpende foranstaltninger den foreløbigt anser for nødvendige og forholdsmæssige.

5. For at gøre det muligt for interesserede tredjeparter effektivt at fremsætte bemærkninger offentliggør Kommissionen, samtidig med at den meddeler sine foreløbige konklusioner til gatekeeperen i henhold til stk. 4 eller snarest muligt derefter, et ikkefortroligt resumé af sagen og de afhjælpende foranstaltninger, den overvejer at træffe. Kommissionen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken sådanne bemærkninger kan fremsættes.

6. Hvis Kommissionen har til hensigt at vedtage en afgørelse i henhold til denne artikels stk. 1 ved at gøre tilsagn givet af gatekeeperen i henhold til artikel 25 bindende, offentliggør den et ikkefortroligt resumé af sagen og tilsagnenes hovedindhold. Interesserede tredjeparter kan fremsætte deres bemærkninger inden for en rimelig frist, som fastsættes af Kommissionen.

7. Kommissionen kan, mens markedsundersøgelsen pågår, forlænge dennes varighed, hvis en sådan forlængelse er berettiget af objektive grunde og er forholdsmæssig. Forlængelsen kan gælde den frist, inden for hvilken Kommissionen skal fremlægge sine foreløbige konklusioner, eller fristen for vedtagelsen af den endelige afgørelse. Den samlede varighed af eventuelle forlængelser i henhold til dette stykke må ikke overstige seks måneder.

8. For at sikre gatekeeperens effektive overholdelse af de forpligtelser, som er fastsat i artikel 5, 6 og 7, reviderer Kommissionen regelmæssigt de afhjælpende foranstaltninger, den pålægger i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1 og 2. Kommissionen har ret til at ændre de pågældende afhjælpende foranstaltninger, hvis den efter en ny markedsundersøgelse finder, at de ikke er effektive.

▼B

Artikel 19

Markedsundersøgelse af nye tjenester og ny praksis

1. Kommissionen kan gennemføre en markedsundersøgelse med henblik på at undersøge, om en eller flere tjenester inden for den digitale sektor bør føjes til listen over centrale platformstjenester fastsat i artikel 2, nr. 2), eller med henblik på at afdække praksis, der begrænser den frie markedsadgang for centrale platformstjenester, eller som er urimelig, og som ikke effektivt imødegås af denne forordning. I sin vurdering tager Kommissionen hensyn til eventuelle relevante resultater af procedurer i henhold til artikel 101 og 102 i TEUF vedrørende digitale markeder samt til enhver anden relevant udvikling.

2. Kommissionen kan, når den gennemfører en markedsundersøgelse i henhold til stk. 1, høre tredjeparter, herunder erhvervsbrugere og slutbrugere af de tjenester i den digitale sektor, der undersøges, og erhvervsbrugere og slutbrugere, der er genstand for den praksis, der undersøges.

3. Kommissionen offentliggør sine konklusioner i en rapport senest 18 måneder efter den dato, der er omhandlet i artikel 16, stk. 3, litra a).

Rapporten forelægges Europa-Parlamentet og Rådet og ledsages, hvor det er relevant, af:

a) et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning med henblik på at medtage yderligere tjenester i den digitale sektor på listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2), eller medtage nye forpligtelser i kapitel III eller

b) et udkast til delegeret retsakt, der supplerer denne forordning for så vidt angår de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5 og 6, eller et udkast til delegeret retsakt, der ændrer eller supplerer denne forordning for så vidt angår de forpligtelser, der er fastsat i artikel 7, jf. artikel 12.

I lovgivningsforslaget om ændring af denne forordning, jf. andet afsnit, litra a), kan det også, hvis det er hensigtsmæssigt, foreslås, at der fjernes eksisterende tjenester fra listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2), eller at der fjernes eksisterende forpligtelser fra artikel 5, 6 eller 7.

KAPITEL V

UNDERSØGELSES-, HÅNDHÆVELSES- OG OVERVÅGNINGSBEFØJELSER

Artikel 20

Indledning af procedure

1. Hvis Kommissionen agter at indlede procedurer med henblik på eventuel vedtagelse af afgørelser i henhold til artikel 8, 29 og 30, vedtager den en afgørelse om indledning af en procedure.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen udøve sine undersøgelsesbeføjelser i henhold til denne forordning, inden den indleder en procedure i henhold til nævnte stykke.

▼B

Artikel 21

Anmodninger om oplysninger

1. Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning kan Kommissionen ved en simpel anmodning eller ved afgørelse pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed. Kommissionen kan også ved en simpel anmodning eller ved afgørelse kræve adgang til virksomheders eventuelle data og algoritmer og oplysninger om test samt anmode om forklaringer vedrørende disse.

2. Når Kommissionen fremsender en simpel anmodning om oplysninger til en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder, angiver den retsgrundlaget for og formålet med anmodningen, præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne samt de i artikel 30 omhandlede gældende bøder for afgivelse af ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger eller forklaringer.

3. Når Kommissionen pålægger virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder at udlevere oplysninger ved en afgørelse, angiver den retsgrundlaget for og formålet med anmodningen, præciserer, hvilke oplysninger der kræves, og fastsætter fristen for udlevering af oplysningerne. Når Kommissionen pålægger virksomheder at give adgang til eventuelle data, algoritmer og oplysninger om test, angiver den formålet med anmodningen og fastsætter fristen for udlevering heraf. Den angiver desuden de i artikel 30 omhandlede bøder og angiver eller pålægger de i artikel 31 omhandlede tvangsbøder. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysninger om retten til at indbringe den for Domstolen.

4. Virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder eller deres repræsentanter skal give de ønskede oplysninger på vegne af den pågældende virksomhed eller sammenslutning af virksomheder. Behørigt befuldmægtigede advokater kan udlevere de ønskede oplysninger på deres klienters vegne. Klienterne bærer fortsat det fulde ansvar, hvis oplysningerne er ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende.

5. På Kommissionens anmodning forelægger medlemsstaternes kompetente myndigheder Kommissionen alle de oplysninger, som de er i besiddelse af, og som er nødvendige for, at den kan udføre de opgaver, som den har fået tildelt ved denne forordning.

Artikel 22

Beføjelse til at gennemføre interview og indhente udtalelser

1. Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning kan Kommissionen gennemføre interview med alle fysiske eller juridiske personer, der giver samtykke hertil, med henblik på indsamling af oplysninger vedrørende genstanden for en undersøgelse. Kommissionen har ret til at optage sådanne interview med et hvilket som helst teknisk middel.

2. Hvis der gennemføres et interview i henhold til denne artikels stk. 1 i en virksomheds lokaler, underretter Kommissionen den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område interviewet finder sted, herom. Hvis den pågældende myndighed anmoder herom, kan dens embedsmænd bistå de embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at gennemføre interviewet.

▼B

Artikel 23

Beføjelser til at foretage kontrolbesøg

1. Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til denne forordning kan Kommissionen foretage alle nødvendige kontrolbesøg i en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder.

2. De embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at foretage et kontrolbesøg, har beføjelse til at:

a) tilgå alle virksomhedernes og sammenslutningerne af virksomheders lokaler, grunde og transportmidler

b) kontrollere regnskabsbøger og andre forretningspapirer vedrørende virksomheden, uanset hvilket medium de er lagret på

c) tage eller få kopi eller udskrift under enhver form af sådanne regnskabsbøger eller forretningspapirer

d) kræve, at virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder giver adgang til og forklaringer på sin organisation, sin funktionsmåde, sit IT-system, sine algoritmer, sin databehandling og sin forretningspraksis, og registrere eller dokumentere de afgivne forklaringer med et hvilket som helst teknisk middel

e) forsegle alle forretningslokaler og regnskabsbøger eller forretningspapirer, så længe kontrolbesøget varer og i det for kontrolbesøget nødvendige omfang

f) afkræve enhver af virksomhedens eller sammenslutningen af virksomheders repræsentanter eller ansatte forklaringer om faktiske forhold eller dokumenter vedrørende kontrolbesøgets genstand og formål og registrere deres svar med et hvilket som helst teknisk middel.

3. For at gennemføre kontrolbesøg kan Kommissionen anmode om bistand fra revisorer eller eksperter, der er udpeget af Kommissionen i henhold til artikel 26, stk. 2, samt bistand fra den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres.

4. Under kontrolbesøg kan Kommissionen, revisorer eller eksperter, der er udpeget af den, og den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres, kræve, at virksomheden eller sammenslutningen af virksomheder giver adgang til og forklaringer på sin organisation, sin funktionsmåde, sit IT-system, sine algoritmer, sin databehandling og sin forretningsskik. Kommissionen samt revisorer eller eksperter, der er udpeget af den, og den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres, kan rette spørgsmål til enhver repræsentant eller ansat.

▼B

5. De embedsmænd og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen til at foretage et kontrolbesøg, udøver deres beføjelser efter fremlæggelse af en skriftlig fuldmagt, der angiver kontrolbesøgets genstand og formål og de i artikel 30 fastsatte bøder, der finder anvendelse, hvis de krævede regnskabsbøger eller andre forretningspapirer vedrørende virksomheden ikke fremlægges i deres helhed, eller hvis de svar, der gives på spørgsmål i henhold til nærværende artikels stk. 2 og 4, er ukorrekte eller vildledende. Kommissionen underretter i god tid før kontrolbesøget den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres, om besøget.

6. Virksomheder og sammenslutninger af virksomheder har pligt til at underlægge sig et kontrolbesøg, som er bestemt ved en kommissionsafgørelse. Den pågældende afgørelse skal angive kontrolbesøgets genstand og formål, fastsætte datoen for dets påbegyndelse og angive betalingerne af bøderne og tvangsbøderne i henholdsvis artikel 30 og 31 samt retten til at indbringe den pågældende afgørelse for Domstolen.

7. Embedsmænd fra og de personer, der er bemyndiget eller udpeget af, den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og på hvis område kontrolbesøget skal gennemføres, bistår på denne myndigheds eller Kommissionens anmodning aktivt de af Kommissionen bemyndigede embedsmænd og andre ledsagende personer. De har med henblik herpå de beføjelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2 og 4.

8. Hvis embedsmændene og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, konstaterer, at en virksomhed eller sammenslutning af virksomheder modsætter sig et kontrolbesøg, der er pålagt i henhold til denne artikel, yder den pågældende medlemsstat dem den bistand, der er nødvendig, for at de kan foretage deres kontrolbesøg, og anmoder i givet fald om politiets eller en tilsvarende retshåndhævende myndigheds bistand.

9. Hvis den i denne artikels stk. 8 omhandlede bistand i henhold til nationale regler kræver domstolstilladelse, anmoder Kommissionen eller den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, der håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, eller embedsmænd, der er bemyndiget af disse myndigheder, herom. Der kan også anmodes om en sådan tilladelse som en sikkerhedsforanstaltning.

10. Når der anmodes om den i denne artikels stk. 9 omhandlede tilladelse, verificerer den nationale retslige myndighed ægtheden af Kommissionens afgørelse, og at de påtænkte tvangsindgreb ikke er vilkårlige eller uforholdsmæssige henset til kontrolbesøgets genstand. Når den nationale retslige myndighed kontrollerer tvangsindgrebenes proportionalitet, kan den anmode Kommissionen enten direkte eller gennem den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, om detaljerede forklaringer vedrørende de forhold, der begrunder Kommissionens mistanke om, at der foreligger en overtrædelse af denne forordning, samt vedrørende grovheden af den formodede overtrædelse og karakteren af den pågældende virksomheds deltagelse. Den nationale retslige myndighed kan dog ikke sætte spørgsmålstegn ved, om kontrolbesøget er nødvendigt, eller kræve at få forelagt oplysningerne i Kommissionens sagsakter. Lovligheden af Kommissionens afgørelse kan kun efterprøves af Domstolen.

▼B

Artikel 24

Foreløbige foranstaltninger

I hastetilfælde på grund af risikoen for alvorlig og uoprettelig skade for erhvervsbrugere eller slutbrugere af gatekeepere kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der pålægger en gatekeeper foreløbige foranstaltninger på grundlag af en umiddelbar konstatering af en overtrædelse af artikel 5, 6 eller 7. Denne gennemførelsesretsakt vedtages kun i forbindelse med en procedure, der er indledt med henblik på eventuel vedtagelse af en afgørelse om manglende overholdelse i henhold til artikel 29, stk. 1. Den finder kun anvendelse i et nærmere angivet tidsrum og kan fornys, i det omfang det er nødvendigt og hensigtsmæssigt. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

Artikel 25

Tilsagn

1. Hvis den pågældende gatekeeper under en procedure i henhold til artikel 18 giver tilsagn om, at de relevante centrale platformstjenester vil sikre overholdelse af de i artikel 5, 6 og 7 fastsatte forpligtelser, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der gør disse tilsagn bindende for den pågældende gatekeeper og erklære, at der ikke er yderligere grund til at gribe ind. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

2. Kommissionen kan efter anmodning eller på eget initiativ genåbne den relevante procedure ved en afgørelse, hvis:

a) der er sket væsentlige ændringer af de faktiske forhold, som lå til grund for afgørelsen

b) den pågældende gatekeeper handler i strid med sine tilsagn

c) afgørelsen var baseret på ufuldstændige, ukorrekte eller vildledende oplysninger fra parterne

d) tilsagnene ikke er effektive.

3. Hvis Kommissionen finder, at de tilsagn, som den pågældende gatekeeper har givet, ikke kan sikre effektiv overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, redegør den for årsagerne til ikke at gøre disse tilsagn bindende i afgørelsen om afslutning af den relevante procedure.

Artikel 26

Overvågning af forpligtelser og foranstaltninger

1. Kommissionen træffer de nødvendige tiltag til at overvåge effektiv gennemførelse og overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, og de afgørelser, der træffes i henhold til artikel 8, 18, 24, 25 og 29. Disse tiltag kan navnlig omfatte indførelse af en forpligtelse for gatekeeperen til at opbevare alle dokumenter, der anses for relevante med henblik på at vurdere gennemførelsen og overholdelsen af nævnte forpligtelser og afgørelser.

▼B

2. Tiltagene i henhold til stk. 1 kan omfatte udpegelse af uafhængige eksterne eksperter og revisorer samt udpegelse af embedsmænd fra medlemsstaternes nationale kompetente myndigheder til at bistå Kommissionen med at overvåge forpligtelserne og foranstaltningerne og stille særlig ekspertise eller viden til rådighed for Kommissionen.

Artikel 27

Oplysninger fra tredjeparter

1. Enhver tredjepart, herunder erhvervsbrugere, konkurrenter eller slutbrugere af de centrale platformstjenester anført i udpegelsesafgørelsen i henhold til artikel 3, stk. 9, samt deres repræsentanter, kan underrette den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, eller Kommissionen direkte om enhver praksis eller adfærd fra gatekeeperens side, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

2. Den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, og Kommissionen har fuld skønsbeføjelse med hensyn til, hvilke foranstaltninger der er passende, og er ikke forpligtet til at følge op på de modtagne oplysninger.

3. Hvis den nationale kompetente myndighed i den medlemsstat, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, på grundlag af de oplysninger, der er modtaget i henhold til nærværende artikels stk. 1, fastslår, at der kan være tale om manglende overholdelse af denne forordning, overfører den de pågældende oplysninger til Kommissionen.

Artikel 28

Compliancefunktion

1. Gatekeepere opretter en compliancefunktion, der er uafhængig af gatekeeperens operationelle afdelinger og består af en eller flere complianceansvarlige, herunder lederen af compliancefunktionen.

2. Gatekeeperen sikrer, at den i stk. 1 omhandlede compliancefunktion har tilstrækkelige beføjelser, status og ressourcer samt adgang til gatekeeperens ledelsesorgan til at overvåge, at gatekeeperen overholder denne forordning.

3. Gatekeeperens ledelsesorgan sikrer, at complianceansvarlige, der udpeges i henhold til stk. 1, har de nødvendige faglige kvalifikationer og den nødvendige viden, erfaring og evne til at udføre de opgaver, der er omhandlet i stk. 5.

Gatekeeperens ledelsesorgan sikrer også, at en sådan leder af compliancefunktionen er en uafhængig højtstående leder med særligt ansvar for compliancefunktionen.

4. Lederen af compliancefunktionen skal rapportere direkte til gatekeeperens ledelsesorgan og kan gøre opmærksom på betænkeligheder og advare organet, hvis der opstår risici for manglende overholdelse af denne forordning, uden at dette berører ledelsesorganets ansvar i dets tilsyns- og ledelsesfunktioner.

▼B

Lederen af compliancefunktionen må ikke fjernes fra posten uden forudgående godkendelse fra gatekeeperens ledelsesorgan.

5. complianceansvarlige, der er udpeget af gatekeeperen i henhold til stk. 1, har følgende opgaver:

a) tilrettelægge, overvåge og føre tilsyn med de foranstaltninger og aktiviteter, der gennemføres af gatekeeperne, og som har til formål at sikre overholdelse af denne forordning

b) informere og rådgive ledelsen og gatekeeperens medarbejdere om overholdelse af denne forordning

c) hvor det er relevant, overvåge overholdelsen af tilsagn, der er gjort bindende i henhold til artikel 25, uden at dette berører Kommissionens mulighed for at udpege uafhængige eksterne eksperter i henhold til artikel 26, stk. 2

d) samarbejde med Kommissionen med henblik på denne forordning.

6. Gatekeepere meddeler Kommissionen navn og kontaktoplysninger på lederen af compliancefunktionen.

7. Gatekeeperens ledelsesorgan definerer, fører tilsyn med og er ansvarlig for gennemførelsen af gatekeeperens ledelsesordninger, der sikrer compliancefunktionens uafhængighed, herunder ansvarsfordelingen i gatekeeperens organisation og forebyggelse af interessekonflikter.

8. Ledelsesorganet godkender og gennemgår med regelmæssige mellemrum og mindst en gang om året strategierne og politikkerne for udøvelse, forvaltning og overvågning af overholdelsen af denne forordning.

9. Ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til forvaltning og overvågning af overholdelsen af denne forordning. Det deltager aktivt i beslutninger vedrørende forvaltning og håndhævelse af denne forordning og sikrer, at der er afsat tilstrækkelige ressourcer til formålet.

Artikel 29

Manglende overholdelse

1. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der indeholder dens konstatering af manglende overholdelse (»afgørelsen om manglende overholdelse«), hvis den finder, at en gatekeeper ikke overholder et eller flere af følgende krav:

a) enhver af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 eller 7

b) foranstaltninger, der er specificeret af Kommissionen i en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2

c) afhjælpende foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 18, stk. 1

d) foreløbige foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 24, eller

e) tilsagn, der er gjort retligt bindende i henhold til artikel 25.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 50, stk. 2.

▼B

2. Kommissionen bestræber sig på at vedtage afgørelsen om manglende overholdelse senest 12 måneder efter indledningen af proceduren i henhold til artikel 20.

3. Inden Kommissionen vedtager afgørelsen om manglende overholdelse, meddeler den sine foreløbige konklusioner til den pågældende gatekeeper. I disse foreløbige konklusioner redegør Kommissionen for de foranstaltninger, som den overvejer at træffe, eller som den finder, at gatekeeperen bør træffe, for at følge effektivt op på de foreløbige konklusioner.

4. Hvis Kommissionen har til hensigt at vedtage en afgørelse om manglende overholdelse, kan den høre tredjeparter.

5. I afgørelsen om manglende overholdelse pålægger Kommissionen gatekeeperen at ophøre med og afstå fra den manglende overholdelse inden for en passende frist og redegøre for, hvordan den agter at efterleve afgørelsen.

6. Gatekeeperen forelægger Kommissionen en beskrivelse af de foranstaltninger, som den har truffet for at sikre overholdelse af afgørelsen om manglende overholdelse.

7. Hvis Kommissionen beslutter ikke at vedtage en afgørelse om manglende overholdelse, afslutter den proceduren ved en afgørelse.

Artikel 30

Bøder

1. I afgørelsen om manglende overholdelse kan Kommissionen pålægge en gatekeeper bøder på op til 10 % af dennes samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår, hvis den finder, at gatekeeperen forsætligt eller uagtsomt undlader at overholde:

a) enhver af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7

b) foranstaltninger, der er specificeret af Kommissionen i en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2

c) afhjælpende foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 18, stk. 1

d) foreløbige foranstaltninger, som er pålagt i henhold til artikel 24, eller

e) tilsagn, der er gjort retligt bindende i henhold til artikel 25.

2. Uanset denne artikels stk. 1 kan Kommissionen i afgørelsen om manglende overholdelse pålægge en gatekeeper bøder på op til 20 % af dens samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår, hvis den finder, at en gatekeeper har foretaget den samme eller en lignende tilsidesættelse af en forpligtelse fastsat i artikel 5, 6 eller 7 vedrørende den samme centrale platformstjeneste, som den blev fundet at have foretaget i en afgørelse om manglende overholdelse vedtaget i de foregående otte år.

3. Kommissionen kan vedtage en afgørelse, der pålægger virksomheder, herunder, hvis det er relevant, gatekeepere, og sammenslutninger af virksomheder bøder på op til 1 % af deres samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår, hvis de forsætligt eller uagtsomt:

▼B

a) undlader inden for den fastsatte frist at afgive oplysninger, der er nødvendige for at vurdere deres udpegelse som gatekeepere i henhold til artikel 3, eller afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger

b) undlader at overholde forpligtelsen til at underrette Kommissionen i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3

c) undlader at meddele oplysninger eller afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger, der kræves i henhold til artikel 14

d) undlader at forelægge den beskrivelse eller afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger, der kræves i henhold til artikel 15

e) undlader at give adgang til data, algoritmer eller oplysninger om test som svar på en anmodning i henhold til artikel 21, stk. 3

f) undlader at afgive de oplysninger, der anmodes om, inden for den frist, der er fastsat i henhold til artikel 21, stk. 3, eller afgiver ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger eller forklaringer, som der anmodes om i henhold til artikel 21, eller som gives i et interview i henhold til artikel 22

g) undlader inden for en af Kommissionen fastsat frist at berigtige ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger, som en repræsentant eller en ansat har afgivet, eller undlader eller nægter at afgive fuldstændige oplysninger om faktiske forhold vedrørende genstanden for og formålet med et kontrolbesøg i henhold til artikel 23

h) afviser at underkaste sig et kontrolbesøg i henhold til artikel 23

i) undlader at overholde de forpligtelser, som Kommissionen har pålagt i henhold til artikel 26

j) undlader at oprette en compliancefunktion overensstemmelse med artikel 28, eller

k) undlader at overholde betingelserne for aktindsigt i Kommissionens sagsakter i henhold til artikel 34, stk. 4.

4. Ved fastsættelsen af en bødes størrelse tager Kommissionen hensyn til grovheden, varigheden, gentagelser og for så vidt angår bøder, der pålægges i henhold til stk. 3, forsinkelser i sagsbehandlingen.

5. Hvis en sammenslutning af virksomheder får pålagt en bøde under hensyntagen til medlemsvirksomhedernes omsætning på verdensplan, og den pågældende sammenslutning ikke er solvent, har den pligt til at indkalde bidrag fra medlemsvirksomhederne til dækning af bødebeløbet.

Hvis sådanne bidrag ikke er indbetalt til sammenslutningen af virksomheder inden for en af Kommissionen fastsat tidsfrist, kan Kommissionen opkræve bødebeløbet direkte hos enhver af de virksomheder, hvis repræsentanter var medlem af den pågældende sammenslutnings pågældende besluttende organer.

Efter at have krævet betaling i henhold til andet afsnit kan Kommissionen kræve restbeløbet betalt af ethvert medlem af sammenslutningen af virksomheder, hvis det er nødvendigt for at sikre fuld betaling af bøden.

▼B

Kommissionen må dog ikke kræve betaling i henhold til andet eller tredje afsnit af virksomheder, der godtgør, at de ikke har gennemført den beslutning, som blev truffet af sammenslutningen af virksomheder, og som overtrådte denne forordning, og enten ikke kendte til dens eksistens eller aktivt har taget afstand fra den, inden Kommissionen indledte procedurer i henhold til artikel 20.

Den enkelte virksomheds økonomiske ansvar i forbindelse med betaling af bødebeløbet må ikke overstige 20 % af dens samlede omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår.

Artikel 31

Tvangsbøder

1. Kommissionen kan vedtage en afgørelse, der pålægger virksomheder, herunder, hvis det er relevant, gatekeepere, og sammenslutninger af virksomheder tvangsbøder på op til 5 % af den gennemsnitlige daglige omsætning på verdensplan i det foregående regnskabsår fra det i afgørelsen fastsatte tidspunkt for at tvinge dem til at:

a) overholde de foranstaltninger, der er specificeret af Kommissionen i en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2

b) efterkomme afgørelsen i henhold til artikel 18, stk. 1

c) afgive korrekte og fuldstændige oplysninger inden for den frist, der er fastsat i en anmodning om oplysninger fremsat ved en afgørelse i henhold til artikel 21

d) sikre adgang til databaser, algoritmer og oplysninger om test som svar på en anmodning i henhold til artikel 21, stk. 3, og give forklaringer på dem som krævet i en afgørelse i henhold til artikel 21

e) underkaste sig et kontrolbesøg, der er pålagt ved en afgørelse truffet i henhold til artikel 23

f) efterkomme en afgørelse om foreløbige foranstaltninger i henhold til artikel 24

g) efterkomme tilsagn, der er gjort retligt bindende ved en afgørelse i henhold til artikel 25, stk. 1

h) efterkomme en afgørelse i henhold til artikel 29, stk. 1.

2. Hvis virksomhederne eller sammenslutningerne af virksomheder har opfyldt den forpligtelse, som tvangsbøden skulle gennemtvinge, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesretsakt, der fastsætter tvangsbødens endelige størrelse til et lavere beløb end det, der ville følge af den oprindelige afgørelse. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

Artikel 32

Forældelsesfrister for pålæggelse af sanktioner

1. Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 30 og 31 er undergivet en femårig forældelsesfrist.

2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor overtrædelsen er begået. Ved vedvarende eller gentagne overtrædelser regnes fristen dog først fra den dag, hvor overtrædelsen er ophørt.

▼B

3. Ethvert skridt, som Kommissionen tager med henblik på en markedsundersøgelse eller procedure i forbindelse med en overtrædelse, afbryder forældelsesfristen for pålæggelse af bøder og tvangsbøder. Forældelsesfristen afbrydes med virkning fra den dag, hvor det pågældende skridt meddeles mindst én af de virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der har medvirket ved overtrædelsen. Forældelsesfristen afbrydes navnlig af følgende skridt:

a) Kommissionens anmodninger om oplysninger

b) skriftlige tilladelser til at foretage kontrolbesøg, som Kommissionen har udstedt til sine embedsmænd

c) Kommissionens indledning af en procedure i henhold til artikel 20.

4. Efter hver afbrydelse begynder forældelsesfristen forfra. Forældelsesfristen udløber dog senest den dag, hvor der er forløbet en periode svarende til den dobbelte forældelsesfrist, uden at Kommissionen har pålagt en bøde eller tvangsbøde. Denne periode forlænges med den tid, hvor forældelsen har været suspenderet i henhold til stk. 5.

5. Forældelsesfristen for pålæggelse af bøder eller tvangsbøder suspenderes, så længe en sag om Kommissionens afgørelse verserer for Domstolen.

Artikel 33

Forældelsesfrister for tvangsfuldbyrdelse

1. Kommissionens beføjelse til at tvangsfuldbyrde afgørelser, der er vedtaget i henhold til artikel 30 og 31, er undergivet en femårig forældelsesfrist.

2. Forældelsesfristen regnes fra den dag, hvor afgørelsen er endelig.

3. Forældelsesfristen for tvangsfuldbyrdelse afbrydes:

a) ved meddelelse af en afgørelse om ændring af bødens eller tvangsbødens oprindelige beløb eller om afvisning af en anmodning om en sådan ændring eller

b) ved ethvert skridt, der tages af Kommissionen eller af en medlemsstat på Kommissionens anmodning med henblik på tvangsinddrivelse af bøden eller tvangsbøden.

4. Efter hver afbrydelse begynder forældelsesfristen forfra.

5. Forældelsesfristen for tvangsfuldbyrdelse suspenderes, så længe:

a) der er givet en betalingsfrist, eller

b) tvangsfuldbyrdelsen er suspenderet i henhold til en afgørelse fra Domstolen eller en afgørelse truffet af en national ret.

Artikel 34

Ret til at blive hørt og aktindsigt

1. Inden Kommissionen vedtager en afgørelse i henhold til artikel 8, artikel 9, stk. 1, artikel 10, stk. 1, artikel 17, 18, 24, 25, 29 og 30 og artikel 31, stk. 2, giver den den berørte gatekeeper eller virksomhed eller sammenslutning af virksomheder mulighed for at blive hørt om:

▼B

a) Kommissionens foreløbige konklusioner, herunder ethvert spørgsmål, som Kommissionen har gjort indsigelse imod, og

b) foranstaltninger, som Kommissionen måtte have til hensigt at træffe på baggrund af de foreløbige konklusioner i henhold til nærværende stykkes litra a).

2. Berørte gatekeepere, virksomheder og sammenslutninger af virksomheder kan fremsætte deres bemærkninger vedrørende Kommissionens foreløbige konklusioner til Kommissionen inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i sine foreløbige konklusioner, og som ikke må være kortere end 14 dage.

3. Kommissionen baserer kun sine afgørelser på foreløbige konklusioner, herunder ethvert spørgsmål, som Kommissionen har gjort indsigelse mod, som de berørte gatekeepere, virksomheder og sammenslutninger af virksomheder har haft lejlighed til at udtale sig om.

4. Den berørte gatekeepers, virksomheds eller sammenslutning af virksomheders ret til forsvar skal respekteres fuldt ud i alle procedurer. Den berørte gatekeeper, virksomhed eller sammenslutning af virksomheder har ret til aktindsigt i Kommissionens sagsakter på grundlag af vilkårene for videregivelse med forbehold af virksomhedernes legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder. I tilfælde af uenighed mellem parterne kan Kommissionen vedtage afgørelser om vilkårene for videregivelse. Aktindsigten i Kommissionens sagsakter omfatter ikke Kommissionens eller medlemsstaternes kompetente myndigheders fortrolige oplysninger og interne dokumenter. Navnlig omfatter aktindsigten ikke korrespondance mellem Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder. Intet i dette stykke er til hinder for, at Kommissionen videregiver eller anvender oplysninger, som er nødvendige for at bevise en overtrædelse.

Artikel 35

Årlig rapportering

1. Kommissionen forelægger en årlig rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning og om fremskridtene hen imod opnåelsen af dens mål.

2. Rapporten omhandlet i stk. 1 skal indeholde:

a) et resumé af Kommissionens aktiviteter, herunder eventuelle vedtagne foranstaltninger eller afgørelser og igangværende markedsundersøgelser i forbindelse med denne forordning

b) resultaterne af overvågningen af gatekeepernes gennemførelse af forpligtelserne i henhold til denne forordning

c) en vurdering af den reviderede beskrivelse, der er omhandlet i artikel 15

d) en oversigt over samarbejdet mellem Kommissionen og de nationale myndigheder i forbindelse med denne forordning

e) en oversigt over de aktiviteter og opgaver, der udføres af Gruppen på Højt Niveau af Digitale Tilsynsmyndigheder, herunder hvordan dens henstillinger vedrørende håndhævelsen af denne forordning skal gennemføres.

▼B

3. Kommissionen offentliggør rapporten på sit websted.

Artikel 36

Tavshedspligt

1. De oplysninger, der indsamles i henhold til denne forordning, anvendes med henblik på denne forordning.

2. De oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 14, anvendes med henblik på denne forordning, forordning (EF) nr. 139/2004 og nationale fusionsregler.

3. De oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 15, anvendes med henblik på denne forordning og forordning (EU) 2016/679.

4. Uden at det berører udveksling og anvendelse af oplysninger, der er videregivet med henblik på den i artikel 38, 39, 41 og 43 omhandlede anvendelse, må Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder, deres embedsmænd, øvrige ansatte og andre personer, der arbejder under nævnte myndigheders tilsyn, samt enhver fysisk eller juridisk person, herunder revisorer og eksperter udpeget i henhold til artikel 26, stk. 2, ikke videregive de oplysninger, de har indhentet eller udvekslet i henhold til denne forordning, og som ifølge deres karakter er undergivet tavshedspligt.

Artikel 37

Samarbejde med nationale myndigheder

1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder tæt sammen og koordinerer deres håndhævelsesforanstaltninger for at sikre en sammenhængende, effektiv og komplementær håndhævelse af de tilgængelige retlige instrumenter, som anvendes på gatekeepere som omhandlet i denne forordning.

2. Kommissionen kan, hvis det er relevant, høre de nationale myndigheder om ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning.

Artikel 38

Samarbejde og koordinering med nationale kompetente myndigheder, der håndhæver konkurrenceregler

1. Kommissionen og de nationale kompetente myndigheder i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, samarbejder indbyrdes og underretter hinanden om deres respektive håndhævelsesforanstaltninger gennem Det Europæiske Konkurrencenetværk. De har beføjelse til at give hinanden alle oplysninger vedrørende faktiske eller retlige forhold, herunder fortrolige oplysninger. Hvis den kompetente myndighed ikke er medlem af Det Europæiske Konkurrencenetværk, fastsætter Kommissionen de nødvendige ordninger for samarbejde og udveksling af oplysninger om sager vedrørende håndhævelse af denne forordning og om sådanne myndigheders håndhævelse af de sager, der er omhandlet i artikel 1, stk. 6. Kommissionen kan fastsætte sådanne ordninger i en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 46, stk. 1, litra l).

▼B

2. Hvis en national kompetent myndighed i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, har til hensigt at iværksætte en undersøgelse af gatekeepere på grundlag af national ret som omhandlet i artikel 1, stk. 6, underretter den skriftligt Kommissionen om den første formelle undersøgelsesforanstaltning før eller umiddelbart efter påbegyndelsen af en sådan foranstaltning. Disse oplysninger kan også gøres tilgængelige for de øvrige medlemsstaters nationale kompetente myndigheder, der håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler.

3. Hvis en national kompetent myndighed i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, har til hensigt at pålægge gatekeepere forpligtelser på grundlag af national ret som omhandlet i artikel 1, stk. 6, meddeler den senest 30 dage inden foranstaltningens vedtagelse Kommissionen udkastet til foranstaltning samt begrundelsen for foranstaltningen. I tilfælde af foreløbige foranstaltninger meddeler den nationale kompetente myndighed i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, de påtænkte foranstaltninger til Kommissionen hurtigst muligt og senest umiddelbart efter vedtagelsen af sådanne foranstaltninger. Disse oplysninger kan også gøres tilgængelige for de øvrige medlemsstaters nationale kompetente myndigheder, der håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler.

4. De i stk. 2 og 3 omhandlede informationsmekanismer finder ikke anvendelse på afgørelser, der påtænkes truffet i henhold til nationale fusionsregler.

5. Oplysninger, der udveksles i henhold til denne artikels stk. 1-3, må kun udveksles og anvendes med henblik på koordinering af håndhævelsen af denne forordning og de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler.

6. Kommissionen kan anmode de nationale kompetente myndigheder i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, om at støtte enhver af dens markedsundersøgelser i henhold til denne forordning.

7. Hvis en national kompetent myndighed i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, har kompetence og undersøgelsesbeføjelser hertil i henhold til national ret, kan den på eget initiativ foretage en undersøgelse af en eventuel manglende overholdelse af denne forordnings artikel 5, 6 og 7 på sit område. Inden den pågældende myndighed træffer en første formel undersøgelsesforanstaltning, underretter den skriftligt Kommissionen herom.

Kommissionens indledning af en procedure i henhold til artikel 20 fritager de nationale kompetente myndigheder i de medlemsstater, som håndhæver de i artikel 1, stk. 6, omhandlede regler, for muligheden for at foretage en sådan undersøgelse, eller afslutter den, hvis den allerede er i gang. Disse myndigheder aflægger rapport til Kommissionen om resultaterne af en sådan undersøgelse for at støtte Kommissionen i dens rolle som den eneste myndighed, der har beføjelse til at håndhæve denne forordning.

Artikel 39

Samarbejde med nationale retter

1. I sager om anvendelse af denne forordning kan nationale retter anmode Kommissionen om at fremsende oplysninger, som den er i besiddelse af, eller dens udtalelse om spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning.

▼B

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen en kopi af alle skriftlige domme fra nationale retter, som træffer afgørelse om anvendelsen af denne forordning. En sådan kopi fremsendes straks, efter at den fulde dom i skriftlig form er forkyndt for parterne.

3. Hvis det er nødvendigt med henblik på en sammenhængende anvendelse af denne forordning, kan Kommissionen på eget initiativ indgive skriftlige bemærkninger til nationale retter. Med tilladelse fra den pågældende ret kan den også fremsætte mundtlige bemærkninger.

4. Med henblik udelukkende på udarbejdelsen af sine bemærkninger kan Kommissionen anmode den relevante nationale ret om at fremsende eller sørge for fremsendelse af eventuelle dokumenter, der er nødvendige med henblik på vurdering af sagen, til Kommissionen.

5. Nationale retter må ikke træffe afgørelser, der er i strid med en afgørelse truffet af Kommissionen i henhold til denne forordning. De undlader ligeledes at træffe afgørelser, som vil være i strid med en afgørelse, som Kommissionen har til hensigt at træffe i en procedure, som den har indledt i henhold til denne forordning. Med henblik herpå kan nationale retter vurdere, om det er nødvendigt at udsætte sagen. Dette berører ikke nationale retters mulighed for at anmode om præjudicielle afgørelser i henhold til artikel 267 i TEUF.

Artikel 40

Gruppe på højt niveau

1. Kommissionen nedsætter en gruppe på højt niveau for forordningen om digitale markeder (»gruppen på højt niveau«).

2. Gruppen på højt niveau består af følgende europæiske organer og netværk:

a) Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation

b) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Det Europæiske Databeskyttelsesråd

c) Det Europæiske Konkurrencenetværk

d) netværket for forbrugerbeskyttelsessamarbejde og

e) Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Audiovisuelle Medietjenester.

3. De europæiske organer og netværk, der er omhandlet i stk. 2, skal hver især have lige mange repræsentanter i gruppen på højt niveau. Gruppen på højt niveau må højst have 30 medlemmer.

4. Kommissionen stiller sekretariatsfunktioner til rådighed for gruppen på højt niveau for at lette dens arbejde. Gruppen på højt niveau ledes af Kommissionen, som deltager i dens møder. Gruppen på højt niveau træder på Kommissionens anmodning sammen mindst én gang pr. kalenderår. Kommissionen indkalder også gruppen til et møde, når flertallet af gruppens medlemmer anmoder herom for at behandle et specifikt spørgsmål.

▼B

5. Gruppen på højt niveau kan yde rådgivning og ekspertbistand til Kommissionen på de områder, der henhører under dens medlemmers kompetencer, herunder:

a) rådgivning og anbefalinger inden for rammerne af deres ekspertise, som er relevant for ethvert generelt spørgsmål vedrørende gennemførelse eller håndhævelse af denne forordning, eller

b) rådgivning og ekspertbistand, der fremmer en ensartet reguleringsmæssig tilgang på tværs af forskellige reguleringsinstrumenter.

6. Gruppen på højt niveau kan navnlig identificere og vurdere det nuværende og potentielle samspil mellem denne forordning og de sektorspecifikke regler, der anvendes af de nationale myndigheder, som udgør de i stk. 2 omhandlede europæiske organer og netværk, og forelægge Kommissionen en årlig rapport, der indeholder en sådan vurdering og kortlægger potentielle tværgående reguleringsmæssige spørgsmål. En sådan rapport kan ledsages af anbefalinger, der tager sigte på at nå frem til ensartede tværfaglige tilgange og synergier mellem gennemførelsen af denne forordning og andre sektorspecifikke forskrifter. Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

7. I forbindelse med markedsundersøgelser af nye tjenester og ny praksis kan gruppen på højt niveauplan yde ekspertbistand til Kommissionen om behovet for at ændre, tilføje eller fjerne regler i denne forordning for at sikre, at digitale markeder i hele Unionen er åbne og retfærdige.

Artikel 41

Anmodning om en markedsundersøgelse

1. Tre eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til artikel 17, fordi de finder, at der er rimelig grund til at formode, at en virksomhed bør udpeges som gatekeeper.

2. En eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at indlede en markedsundersøgelse i henhold til artikel 18, hvis den eller de finder, at der er rimelig grund til at formode, at en gatekeeper systematisk har tilsidesat en eller flere af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, og har fastholdt, styrket eller udvidet sin gatekeeperposition i forhold til kravene i henhold til artikel 3, stk. 1.

3. Tre eller flere medlemsstater kan anmode Kommissionen om at foretage en markedsundersøgelse i henhold til artikel 19, fordi de finder, at der er rimelig grund til at formode, at:

a) en eller flere tjenester i den digitale sektor bør tilføjes til listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2), eller

b) en eller flere praksisser ikke imødegås effektivt af denne forordning og kan begrænse den frie markedsadgang for så vidt angår centrale platformstjenester eller være urimelige.

▼B

4. Medlemsstaterne fremlægger dokumentation til støtte for deres anmodninger i henhold til stk. 1, 2 og 3. For så vidt angår anmodninger i henhold til stk. 3 kan en sådan dokumentation omfatte oplysninger om nyligt indførte tilbud vedrørende produkter, tjenester, software eller funktioner, der giver anledning til betænkeligheder med hensyn til den frie markedsadgang eller rimelighed, uanset om de indføres i forbindelse med eksisterende centrale platformstjenester eller på anden vis.

5. Inden for fire måneder efter modtagelsen af en anmodning i henhold til denne artikel undersøger Kommissionen, om der er rimelig grund til at indlede en markedsundersøgelse i henhold til stk. 1, 2 eller 3. Kommissionen offentliggør resultaterne af sin vurdering.

Artikel 42

Gruppesøgsmål

Direktiv (EU) 2020/1828 finder anvendelse på gruppesøgsmål, som anlægges som følge af gatekeeperes overtrædelser af bestemmelser i denne forordning, som skader eller kan skade forbrugernes kollektive interesser.

Artikel 43

Indberetning af overtrædelser og beskyttelse af indberettende personer

Direktiv (EU) 2019/1937 finder anvendelse på indberetning af alle overtrædelser af denne forordning og beskyttelse af personer, der indberetter sådanne overtrædelser.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 44

Offentliggørelse af afgørelser

1. Kommissionen offentliggør de afgørelser, som den træffer i henhold til artikel 3 og 4, artikel 8, stk. 2, artikel 9, 10, 16-20 og 24, artikel 25, stk. 1, og artikel 29, 30 og 31. Ved offentliggørelsen angives parternes navne og afgørelsens hovedindhold, herunder eventuelle pålagte sanktioner.

2. Ved offentliggørelsen tages der hensyn til gatekeeperes eller tredjeparters legitime interesse i beskyttelse af deres fortrolige oplysninger.

Artikel 45

Prøvelse ved Domstolen

I overensstemmelse med artikel 261 i TEUF har Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende afgørelser, hvorved Kommissionen har pålagt bøder eller tvangsbøder. Den kan annullere, nedsætte eller forhøje den pålagte bøde eller tvangsbøde.

▼B

Artikel 46

Gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser om anvendelsen af følgende:

a) form, indhold og andre enkeltheder i de underretninger og meddelelser, der gives i henhold til artikel 3

b) form, indhold og andre enkeltheder i de tekniske foranstaltninger, som gatekeepere skal gennemføre for at sikre overensstemmelse med artikel 5, 6 eller 7

c) operationelle og tekniske ordninger med henblik på gennemførelse af interoperabilitet for nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester i henhold til artikel 7

d) form, indhold og andre enkeltheder i den begrundede anmodning i henhold til artikel 8, stk. 3

e) form, indhold og andre enkeltheder i de begrundede anmodninger i henhold til artikel 9 og 10

f) form, indhold og andre enkeltheder i de reguleringsmæssige rapporter, der indgives i henhold til artikel 11

g) metoden og proceduren for den reviderede beskrivelse af teknikker, der anvendes til profilering af forbrugere, jf. artikel 15, stk. 1; Kommissionen hører, når den udarbejder et udkast til gennemførelsesretsakt til dette formål, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og kan høre Det Europæiske Databeskyttelsesråd, civilsamfundet og andre relevante eksperter

h) form, indhold og andre enkeltheder i de underretninger og meddelelser, der gives i henhold til artikel 14 og 15

i) den praktiske tilrettelæggelse af procedurerne vedrørende markedsundersøgelser i henhold til artikel 17, 18 og 19 og procedurer i henhold til artikel 24, 25 og 29

j) de praktiske ordninger for udøvelse af retten til at blive hørt, jf. artikel 34

k) de praktiske ordninger for vilkårene for videregivelse, jf. artikel 34

l) de praktiske ordninger for samarbejdet og koordineringen mellem Kommissionen og nationale myndigheder, jf. artikel 37 og 38, og

m) de praktiske ordninger for beregning og forlængelse af frister.

2. Gennemførelsesretsakterne omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-k) og m), vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 50, stk. 2.

▼B

Gennemførelsesretsakten omhandlet i denne artikels stk. 1, litra l), vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 50, stk. 3.

3. Inden Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter i henhold til stk. 1, offentliggør den et udkast til disse og opfordrer alle interesserede parter til at indgive deres bemærkninger inden udløbet af en frist, som skal være på mindst en måned.

Artikel 47

Retningslinjer

Kommissionen kan vedtage retningslinjer vedrørende alle aspekter af denne forordning for at lette en effektiv gennemførelse og håndhævelse heraf.

Artikel 48

Standardisering

Når det er hensigtsmæssigt og nødvendigt, kan Kommissionen bemyndige europæiske standardiseringsorganisationer til at lette gennemførelsen af forpligtelserne i denne forordning ved at udarbejde passende standarder.

Artikel 49

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 6 og 7, og artikel 12, stk. 1, 3 og 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. november 2022. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 6 og 7, og artikel 12, stk. 1, 3 og 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

▼B

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 6 og 7, og artikel 12, stk. 1, 3 og 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 50

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg (»Det Rådgivende Udvalg for Digitale Markeder«). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom, inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

4. Kommissionen fremsender udtalelsen fra udvalget til adressaten for en individuel afgørelse sammen med denne afgørelse. Den offentliggør udtalelsen samt den individuelle afgørelse under hensyntagen til den legitime interesse i beskyttelse af forretningshemmeligheder.

Artikel 51

Ændring af direktiv (EU) 2019/1937

I del I, punkt J, i bilaget til direktiv (EU) 2019/1937 tilføjes følgende nummer:

»iv) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) (EUT L 265 af 21.9.2022, s. 1).«

Artikel 52

Ændring af direktiv (EU) 2020/1828

I bilag I til direktiv (EU) 2020/1828 tilføjes følgende nummer:

»67) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 (forordningen om digitale markeder) (EUT L 265 af 21.9.2022, s. 1).«

▼B

Artikel 53

Evaluering

1. Senest den 3. maj 2026 og derefter hvert tredje år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og aflægger rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

2. Ved evalueringerne vurderes det, om denne forordnings formål om at sikre åbne og fair markeder er nået, og hvilken virkning denne forordning har haft for erhvervsbrugere, navnlig SMV'er, og slutbrugere. Desuden vurderer Kommissionen, om anvendelsesområdet for artikel 7 kan udvides til at omfatte sociale onlinenetværkstjenester.

3. Evalueringerne skal fastslå, om det er påkrævet at ændre regler, herunder vedrørende listen over centrale platformstjenester i artikel 2, nr. 2), de forpligtelser, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7, og håndhævelsen heraf, for at sikre, at digitale markeder i hele Unionen er åbne og retfærdige. Efter evalueringerne træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger, hvilket kan omfatte lovgivningsforslag.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder fremlægger alle relevante oplysninger, som de har, og som Kommissionen kan kræve med henblik på udarbejdelse af den rapport, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 54

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 2. maj 2023.

Artikel 3, stk. 6 og 7, og artikel 40, 46, 47, 48, 49 og 50 finder dog anvendelse fra den 1. november 2022, og artikel 42 og 43 finder anvendelse fra den 25. juni 2023.

Hvis den 25. juni 2023 ligger forud for den anvendelsesdato, der er omhandlet i nærværende artikels andet afsnit, udskydes anvendelsen af artikel 42 og 43 dog indtil den i nærværende artikels andet afsnit omhandlede anvendelsesdato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

A. »Generelt«

1. Formålet med dette bilag er at præcisere metoden til identifikation og beregning af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« for hver af de centrale platformstjenester, der er anført i artikel 2, nr. 2). Det giver en reference, som gør det muligt for en virksomhed at vurdere, om dens centrale platformstjenester opfylder de kvantitative tærskler, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, litra b), og derfor formodes at opfylde kravet i artikel 3, stk. 1, litra b). En sådan reference vil derfor også være relevant med henblik på en bredere vurdering i henhold til artikel 3, stk. 8. Det er virksomhedens ansvar at nå frem til den bedst mulige approksimation i overensstemmelse med de fælles principper og den specifikke metode, der er fastsat i dette bilag. Intet i dette bilag er til hinder for, at Kommissionen inden for de tidsfrister, der er fastsat i denne forordnings relevante bestemmelser, pålægger den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og beregne »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere«. Intet i dette bilag bør udgøre et retsgrundlag for sporing af brugere. Metoden i dette bilag berører heller ikke de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning, navnlig i artikel 3, stk. 3 og 8, og artikel 13, stk. 3. Navnlig betyder kravet om overholdelse af artikel 13, stk. 3, også identifikation og beregning af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« baseret på enten en præcis måling eller den bedste tilgængelige approksimation i overensstemmelse med den faktiske identifikations- og beregningskapacitet, som den virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, råder over på det relevante tidspunkt. Disse målinger eller den bedste tilgængelige approksimation skal være i overensstemmelse med og omfatte dem, der indberettes i henhold til artikel 15.

2. I artikel 2, nr. 20) og 21), fastsættes definitionerne af »slutbruger« og »erhvervsbruger«, som er fælles for alle centrale platformstjenester.

3. Med henblik på at identificere og beregne antallet af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« henviser dette bilag til begrebet »unikke brugere«. Begrebet »unikke brugere« omfatter »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere«, der kun tælles én gang med henblik på den relevante centrale platformstjeneste i løbet af et bestemt tidsrum (dvs. en måned for »aktive slutbrugere« og et år for »aktive erhvervsbrugere«), uanset hvor mange gange de har gjort brug af den relevante centrale platformstjeneste i den pågældende periode. Dette berører ikke det forhold, at den samme fysiske eller juridiske person på samme tid kan være »aktiv slutbruger« eller »aktiv erhvervsbruger« på forskellige centrale platformstjenester.

B. »Aktive slutbrugere«

1. Antallet af »unikke brugere« for så vidt angår »aktive slutbrugere« identificeres i henhold til det mest nøjagtige parameter, som indberettes af den virksomhed, der udbyder en af de centrale platformstjenester, nærmere bestemt:

   a. Det vurderes, at indsamling af data om anvendelsen af centrale platformstjenester fra miljøer, hvor brugerne er registreret eller logget på, umiddelbart ville indebære den laveste risiko for dobbelttælling, f.eks. i forbindelse med brugeradfærd på tværs af enheder eller platforme. Virksomheden indgiver derfor aggregerede anonymiserede data om antallet af unikke slutbrugere pr. respektiv central platformstjeneste baseret på miljøer, hvor brugerne er registreret eller logget på, hvis sådanne data findes.

   b. I tilfælde af centrale platformstjenester, som også tilgås af slutbrugere uden for miljøer, hvor brugerne er registreret eller logget på, indgiver virksomheden desuden aggregerede anonymiserede data om antallet af unikke slutbrugere af den respektive centrale platformstjeneste baseret på et alternativt parameter, som også registrerer slutbrugere uden for

▼B

miljøer, hvor brugerne er registreret eller logget på, såsom internetprotokoladresser, cookieidentifikatorer eller andre identifikatorer såsom radiofrekvensidentifikationsmærker, forudsat at disse adresser eller identifikatorer er objektivt nødvendige for udbuddet af centrale platformstjenester.

2. Antallet af »månedlige aktive slutbrugere« baseres på det gennemsnitlige antal månedlige aktive slutbrugere i størstedelen af regnskabsåret. Hensigten med begrebet »størstedelen af regnskabsåret« er at give en virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, mulighed for at se bort fra afvigende tal i et givet år. Afvigende tal betyder i sagens natur tal, der ligger betydeligt uden for de normale og forventelige tal. En uforudset stigning eller et uforudset fald i brugerengagementet i løbet af en enkelt måned i regnskabsåret er et eksempel på, hvad der kan udgøre sådanne afvigende tal. Tal knyttet til årligt tilbagevendende begivenheder, såsom årlige salgsfremmende foranstaltninger, er ikke afvigende tal.

C. »Aktive erhvervsbrugere«

Antallet af »unikke brugere« for så vidt angår »aktive erhvervsbrugere« skal, hvis det er relevant, fastsættes på kontoniveau, hvor hver særskilt erhvervskonto, som er knyttet til anvendelsen af en central platformstjeneste, der udbydes af virksomheden, udgør én unik erhvervsbruger af den pågældende centrale platformstjeneste. Hvis begrebet »erhvervskonto« ikke finder anvendelse på en given central platformstjeneste, bestemmer den relevante virksomhed, der udbyder centrale platformstjenester, antallet af unikke erhvervsbrugere ved at henvise til den relevante virksomhed.

D. »Indgivelse af oplysninger«

1. Den virksomhed, der i henhold til artikel 3, stk. 3, indgiver oplysninger om antallet af aktive slutbrugere og aktive erhvervsbrugere pr. central platformstjeneste til Kommissionen, er ansvarlig for at sikre, at disse oplysninger er fuldstændige og nøjagtige. I den forbindelse gælder følgende:

a. Virksomheden er ansvarlig for at indgive data for en given central platformstjeneste, som undgår at fastsætte et for lavt eller for højt antal af aktive slutbrugere og aktive erhvervsbrugere (f.eks. hvis brugerne tilgår de centrale platformstjenester på tværs af forskellige platforme eller enheder).

b. Virksomheden er ansvarlig for at give præcise og kortfattede redegørelser for den metode, som er anvendt til at nå frem til oplysningerne, og for enhver risiko for fastsættelse af et for lavt eller for højt antal aktive slutbrugere og aktive erhvervsbrugere for en given central platformstjeneste og for de løsninger, der er valgt for at imødegå denne risiko.

c. Virksomheden giver data, som er baseret på et alternativt parameter, når Kommissionen har betænkeligheder med hensyn til nøjagtigheden af de data, som er indgivet af den virksomhed, der udbyder en eller flere centrale platformstjenester.

2. Med henblik på beregning af antallet af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« gælder følgende:

a. Den virksomhed, som udbyder en eller flere centrale platformstjenester, må ikke identificere centrale platformstjenester, der tilhører samme kategori af centrale platformstjenester i henhold til artikel 2, nr. 2), som særskilte hovedsagelig med den begrundelse, at de udbydes med forskellige domænenavne, hvad enten der er tale om landekodetopdomæner (ccTLD'er) eller generiske topdomæner (gTLD'er), eller geografiske attributter.

▼B

b. Den virksomhed, der udbyder en eller flere centrale platformstjenester, betragter centrale platformstjenester, som anvendes til forskellige formål af enten deres slutbrugere eller deres erhvervsbrugere eller begge, som særskilte centrale platformstjenester, selv om deres slutbrugere eller erhvervsbrugere kan være de samme, og selv om de tilhører samme kategori af centrale platformstjenester i henhold til artikel 2, nr. 2).

c. Den virksomhed, der udbyder en eller flere centrale platformstjenester, betragter de tjenester som særskilte centrale platformstjenester, som den pågældende virksomhed tilbyder på en integreret måde, men som:

i) ikke tilhører samme kategori af centrale platformstjenester i henhold til artikel 2, nr. 2), eller

ii) anvendes til forskellige formål af enten deres slutbrugere eller deres erhvervsbrugere eller begge, selv om deres slutbrugere og erhvervsbrugere kan være de samme, og selv om de tilhører samme kategori af centrale platformstjenester i henhold til artikel 2, nr. 2).

E. »Specifikke definitioner«

Nedenstående tabel indeholder specifikke definitioner af »aktive slutbrugere« og »aktive erhvervsbrugere« for hver enkelt central platformstjeneste.

▼B

Centrale platformstjenester	Aktive slutbrugere	Aktive erhvervsbrugere
Onlineformidlingstjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af onlineformidlingstjenesten, f.eks. ved aktivt at logge på, foretage en søgning, klikke eller scrolle, eller mindst én gang i løbet af en måned har gennemført en transaktion via onlineformidlingstjenesten.	Antal unikke erhvervsbrugere, som i løbet af hele året har haft mindst ét element opført i onlineformidlingstjenesten, eller som i løbet af året har gennemført en transaktion, der var muliggjort af onlineformidlingstjenesten.
Onlinesøgemaskiner	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af onlinesøgemaskinen, f.eks. ved at foretage en søgning.	Antal unikke erhvervsbrugere med forretningswebsteder (dvs. websted, der anvendes i erhvervsmæssigt eller professionelt øjemed), der i løbet af året er indekseret af onlinesøgemaskinen eller er indgået i onlinesøgemaskinens indeks.
Sociale onlinenetværkstjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af den sociale onlinenetværkstjeneste, f.eks. ved aktivt at logge på, åbne en side, scrolle, klikke, like, foretage en søgning, poste eller kommentere.	Antal unikke erhvervsbrugere, som er opført på en erhvervsliste eller har en erhvervskonto hos den sociale onlinenetværkstjeneste, og på en hvilken som helst måde mindst én gang i løbet af året har gjort brug af tjenesten, f.eks. ved aktivt at logge på, åbne en side, scrolle, klikke, like, foretage en søgning, poste, kommentere eller bruge dens erhvervsværktøjer.
Videodelingsplatformstjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af videodelingsplatformstjenesten, f.eks. ved at spille et segment af et audiovisuelt indhold, foretage en søgning eller uploade et stykke audiovisuelt indhold, herunder navnlig brugergenererede videoer.	Antal unikke erhvervsbrugere, der i løbet af året har leveret mindst ét stykke audiovisuelt indhold, der er uploadet eller spillet på videodelingsplatformstjenesten.
Nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har indledt eller på en hvilken som helst måde deltaget i kommunikation via den nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjeneste.	Antal unikke erhvervsbrugere, der mindst én gang i løbet af året har anvendt en erhvervskonto eller på anden vis indledt eller på en hvilken som helst måde deltaget i kommunikation via den nummeruafhængige interpersonelle kommunikationstjeneste for at kommunikere direkte med en slutbruger.

▼B

Centrale platformstjenester	Aktive slutbrugere	Aktive erhvervsbrugere
Styresystemer	Antal unikke slutbrugere, der har anvendt en enhed med styresystemet, som mindst én gang i løbet af en måned er blevet aktiveret, opdateret eller brugt.	Antal unikke udviklere, som i løbet af året har offentliggjort, opdateret eller tilbudt mindst én softwareapplikation eller mindst ét softwareprogram ved hjælp af styresystemets programmeringssprog eller eventuelle softwareudviklingsværktøjer i styresystemet, eller som på en hvilken som helst måde kører på det.
Digitale assistenter	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af den digitale assistent på en hvilken som helst måde, såsom f.eks. ved at aktivere den, stille et spørgsmål, tilgå en tjeneste gennem en kommando eller kontrollere en intelligent enhed i hjemmet.	Antal unikke udviklere, som i løbet af året har tilbudt mindst én softwareapplikation til en digital assistent eller en funktionalitet med henblik på at gøre en eksisterende softwareapplikation tilgængelig via den digitale assistent.
Webbrowsere	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af webbrowseren, f.eks. ved at foretage en søgning eller indsætte en webstedsadresse i webbrowserens URL-felt.	Antal unikke erhvervsbrugere, hvis forretningswebsteder (dvs. websted, der anvendes i erhvervsmæssigt eller professionelt øjemed) mindst én gang i løbet af året er blevet tilgået via webbrowseren, eller som i løbet af året har tilbudt en plug-in, en udvidelse eller add-ons, der anvendes på webbrowseren.
Cloudcomputingtjenester	Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har gjort brug af en hvilken som helst cloudcomputingtjeneste fra den pågældende udbyder af cloudcomputingtjenester mod en hvilken som helst form for vederlag, uanset om vederlaget blev udbetalt samme måned.	Antal unikke erhvervsbrugere, der i løbet af året har udbudt cloudcomputingtjenester, der er hostet i cloudinfrastrukturen hos den pågældende udbyder af cloudcomputingtjenester.
Onlinereklametjenester	For proprietært salg af reklameplads: Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har været udsat for en annonceeksponering. For reklameformidlingstjenester (herunder reklamenetværk, reklamebørser og eventuelle andre reklameformidlingstjenester): Antal unikke slutbrugere, der mindst én gang i løbet af en måned har været udsat for en annonceeksponering, som har udløst reklameformidlingstjenesten.	For proprietært salg af reklameplads: Antal unikke annoncører, der i løbet af året har haft mindst én annonceeksponering. For reklameformidlingstjenester (herunder reklamenetværk, reklamebørser og eventuelle andre reklameformidlingstjenester): Antal unikke erhvervsbrugere (herunder annoncører, udgivere eller andre formidlere), som i løbet af året har interageret via eller er blevet betjent af reklameformidlingstjenesten.